

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΑ ΠΑΝΤΑ

Κέρδη 1.000.000 δολλαρίων
την ώρα

Τριάντα εκατομμύρια 'Αμερικανοί διαβάζουν με ιδιαίτερη ευχαρίστηση κάθε χρόνο τον εικονογραφημένο κατάλογο των μεγάλων καταστημάτων Σηρς και Ρέμπουκ. Πολλά παιδιά μάλιστα διασκεδάζουν περισσότερο φυλλομετρώντας τον, παρά παίζοντας με τα παιχνίδια τους...

Γιατί ο κατάλογος αυτός περιέχει ό,τι μπορεί να φαντασθεί κανείς, από καπέλα έως ταφόπλακες, από πολυθρόνες έως τεχνητά πόδια για αναπηρούς... 100.000 διάφορα είδη, το καθένα με την εικονογράφησή και την περιγραφή του. Οι άγνωστες του λοιπόν βρίσκουν συχνά πως τους χρειάζεται κάτι απ' ό' αυτά και στέλνουν την παραγγελία στο κατάστημα. 'Ετσι, ο οίκος Σηρς και Ρέμπουκ — που μπορεί να θεωρηθεί ο μεγαλύτερος στο κόσμο στο είδος του — εσπάρττει 1.000.000 δολάρια κάθε εργάσιμη ώρα της ημέρας!

Έχει άποκτήσει τέτοιο φήμη, ώστε οι πελάτες του πιστεύουν ότι μπορεί να ικανοποιήσει κάθε ανάγκη τους, ακόμη και... να λύση τα αίσθηματικά τους προβλήματα! Κάποια βασικά ενός χωριού π. χ. ζήτησε κάποτε να της στείλουν άμέσως... ένα καλοδεμένο νέο, που φιγουράριζε σε μια εικόνα του καταλόγου ως μανένκεν άνδρικών εσωρούχων! Ήταν ωστόσο συγκαταβατική, γιατί προσέθετε στο γράμμα της: «'Αν τυχόν δεν τον έχετε πιά, στείλτε μου έναν άλλον, όποιον νομίζετε σεις κατάλληλο!»

Άλλα κι' ένας κτηματίας του Τέξας, που περνούσε τη ζωή του στην άγρια ερημία, ζήτησε να του στείλουν «μια γεροντοκόρη, χήρα ή ορφανή, που θα δεχόταν να ζήσει μαζί μ' έναν άντρα αληθινά πεινασμένο για τη συντροφιά των θυγατέρων της Εύας».

Άντρες και γυναίκες γράφουν στα καταστήματα Σηρς και Ρέμπουκ, για να ζητήσουν όχι μόνο θερμάστρες, τρακτέρ, ή ρομπες του σπιτιού, αλλά και συμβουλές ή πληροφορίες εμπιστευτικής φύσεως. Να μερικές απ' τις αλλόκοτες ερωτήσεις που υποβάλλουν: «Πώς είναι καλλίτερο να φωνάζει ένα παιδί τους γονείς του, πατέρα και μητέρα ή μπαμπά και μαμά; Πώς να κόψω τη συνήθεια της κόρης μου να γράφει με το αριστερό χέρι; Ποιο χρώμα νταντέλλας ταιριάζει σ' ένα φορεμα πορτοκαλί; Έχετε ένα βιβλίο σωστής προφοράς των λέξεων; Τι είναι ρυθμός; κλπ.»

Ένας νέος από τη Βόρεια Ντακότα έστειλε εσώκλειστο ένα γράμμα που είχε λάβει από μια Μεξικάνη και που δεν μπορούσε να το διαβάσει, με τη παράκληση να του το επιστρέψουν μεταφρασμένο. Σίγουρα θα είχε σκεφθεί αυτή τη λύση, όταν διάβασε στον κατάλογο: «Μπορείτε να στείλετε την παραγγελία σας σε οποιαδήποτε γλώσσα» ή ευκόλιστα αυτή γίνεται για έννεα εκατομμύρια 'Αμερικανούς, που προτιμούν να μεταχειρίζονται τη γλώσσα της ιδιαίτερης πατρίδας τους, γερμανικά, ισπανικά, τσεχικά, γαλλικά, πολωνικά ή σκανδιναβικά.

Κάποιος πελάτης απ' την Πενσυλβανία, σχεδόν αγράμματος, σκόρπωσε με μεγάλη δυσκολία ένα γράμμα παραπόνων προς το κατάστημα, γιατί του είχαν στείλει μια τρόμπα, χωρίς το χέρι της. Και στο ύστερογραφο πρόσθετε: «Τώρα μόλις βρήκα το χέρι της τρόμπας στο βάθος της κάσας. Με συγχωρείτε»...

Οι άρμόδιοι υπάλληλοι του καταστήματος έχουν την υπομονή να διαβάζουν ένα-ένα αυτά τα γράμματα, μολονότι το καθημερινό ταχυδρομείο σχηματίζει ολόκληρα βουνά... Λέγεται μάλιστα ότι έχουν τόσο εξασκηθεί στις δουλειές τους, ώστε, ζυγίζοντας τα δύο πρώτα σκακιά των γραμμάτων, μπορούν να υπολογίσουν πόσες παραγγελίες θα πάρουν την ημέρα εκείνη!

Κάθε χρόνο, ο εικονογραφημένος κατάλογος κυκλοφορεί σε 60 εκατομμύρια αντίτυπα, αξίας 20 εκατομμυρίων δολλαρίων, μοιράζεται δε δωρεάν.

Τα «τμήματα έρευνών» των σπουδίων του Χόλλυγουντ καταφεύγουν συχνά στους παλαιότερους καταλόγους των Σηρς και Ρέμπουκ για να εξακριβώσουν π. χ. πότε άρχισαν να χρησιμοποιούνται τα ραδιοφωνα στα σπίτια, πότε έλειψε η μόδα των «τσιγκελωτών» μπουστακιών, ποιο ήταν το μήκος και το στυλ του φορέματος της συζύγου ενός αγροκτηματίου το καλοκαίρι του 1905, κλπ. κλπ.

Πρέπει να σημειωθεί ότι οι ιδρυτές της κολοσιαιάς αυτής επιχειρήσεως ήσαν, πριν από 61 χρόνια, ένας Σηρς ένας μικρός σιδηροδρομικός υπάλληλος, ο δε Ρέμπουκ ένας φτωχός υπηρέτης φέρμας. Είπε δηλαδή κι' οι δύο αυτοδημιούργητοι.

Οι 'Αγγλοι βασιλείς δεξιόθηκαν τους υπηρέτες των

«Ένα βράδυ της περασμένης έβδομάδας, το ανάκτορο του Βούγκεχαμ ήταν κατάφωτο, άλλ' οι περίεργοι που είχαν συγκεντρωθεί ολόγυρα δεν είδαν κανένα προσκαλεσμένο να προσέρχεται σ' αυτή την αυλική εορτή.

Για τον απλούστατο λόγο, ότι οι καλεσμένοι δεν ήταν άλλοι από τους... υπηρέτες και τις υπηρέτριες των ανακτόρων.

Οι 'Αγγλοι βασιλείς και οι πριγκίπες της βασιλικής οικογενείας τους δεξιώθηκαν μέσα στη μεγάλη αίθουσα των ανακτόρων του Μπουκίγγαμ και διασκεδάζαν μαζί τους ως πέραν απ' τα μεσάνυχτα.

Η εορτή αυτή δίδεται κάθε χρόνο με την ευκαιρία του Νέου Έτους. Ο βασιλεύς Γεώργιος, μ' όλη την πρόσφατη ανθενεία του, εμφανίστηκε για λίγο στα σαλόνια.

Η βασίλισσα Έλισάβετ, χόρεψε αρκετούς χορούς μ' έναν απ' τους ακόλουθους της, τον Τζάκ Κέμπ.

Η πριγκίπισσα Μάργκαρετ — Ρόζα έδειξε ιδιαίτερη προτίμηση σ' ένα θαλαμπόλο του πατέρα της, τον Τόμας Τζέκιν και σ' ένα νεαρό υπηρέτη της οίνοπαθής των ανακτόρων, τον Τζωρτζ Τζένσον. Ο δούξ του Έδιμβούργου χόρευεν κι' αυτός με μαγεύουσες, καμαριέρες, καθαρίστριες, πλύστρες κλπ. Η μόνη που δεν παρέστη σ' αυτή την εορτή ήταν η πριγκίπισσα Έλισάβετ. Οι γιατροί της το είχαν απαγορεύσει.

Το περίφημο διαμάντι ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΝΕΙ

Η κλοπή του «Φλωρεντίνου»

Μία κλοπή που έγινε προ ημερών στο Παρίσι κρατεί σε μεγάλη αναστάτωση τους κύκλους των αδαμαντοπωλών του Άμστερνταμ, του Κεμπέρλεν της Νέας Υόρκης και του Λονδίνου. Γιατί αυτή η κλοπή φαίνεται ότι αφορούσε τον περίφημο «Φλωρεντίνο», που τα ίχνη του είχαν χαθεί μυστηριωδώς λίγο καιρό μετά τον τερματισμό του πρώτου παγκοσμίου πολέμου.

Ο «Φλωρεντίνος» ή «Δούκας της Τσokάνης» είχε ένα διαμάντι 136 καρατίων, που θεωρείται μοναδικό στο είδος του για την υπέροχη λάμψη του.

Μία άπαισία και αιματηρή φήμη το συνοδεύει. Γιατί έφερε πάντοτε τη δυστυχία σ' όλους όσους διαδοχικά τον είχαν στην κατοχή τους.

Ο πρώτος γνωστός στην ιστορία κάτοχος αυτού του διαμαντιού ήταν ο Κάρολος ο Τολμηρός, τελευταίος δούκας της Βουργουνδίας.

Μετά την πανωλεθρία που έπαθε στη μάχη τρυ Γκρανσόν, οι θησαυροί του και το περίφημο αυτό διαμάντι πέρασαν στην κατοχή ενός τυχοδιώκτη. Άλλ' ένα βράδυ, αυτός ο άνθρωπος βρέθηκε μ' ένα μαχαίρι στην πλάτη.

Εκείνος που τον είχε σκοτώσει, για να του πάρη το διαμάντι, ήταν ένας Φλωρεντίνος, που η ιστορία δεν δίδωσε το όνομά του. Ο δολοφόνος έτρεξε άμέσως να προσφέρει το πολύτιμο απόχημά του στο Λουδοβίκο Σφόρτσα, δούκα της Τσokάνης.

Η ανταμοιβή του ήταν ότι ο Σφόρτσα έβαλε τους ανθρώπους του να τον σκοτώσουν καθώς έβγαине απ' το δουκικό ανάκτορο. Από τότε, το διαμάντι του δούκα της Βουργουνδίας βαπτίστηκε «Φλωρεντίνος». Και η αιματηρή ιστορία του συνεχίστηκε.

Από τη στιγμή που ο «Φλωρεντίνος» πέρασε στην κατοχή του δούκα της Τσokάνης, άλλαξαν όλα δυστυχήματα έπληξαν την οικογένεια των Σφόρτσων.

Ο δούκας σκέφτηκε τότε ν' απαλλάξη απ' αυτόν και τον πρόσφερε σε εξευτελιστική τιμή στον αυτοκράτορα της Γερμανίας και βασιλέα της Ισπανίας Κάρολο Κουίντο.

Ο αυτοκράτορ, όμως, έπηρεασμένος απ' την άπαισία φήμη που συνόδευε αυτό το διαμάντι, αρνήθηκε την προσφορά.

Ο πάπας 'Ιούλιος ο Β' προθυμοποιήθηκε τότε ν' αγοράσει το «Φλωρεντίνο», και κατόπιν τον πρόσφερε στον Κάρολο Κουίντο, που αυτή τη φορά, τον δέχτηκε, βέβαιος ότι το πέρασμά του απ' τα άγια χέρια του ποντίφικος τον είχαν εξαγνίσει. Για ανταλλάγμα, έδωσε στον Πάπα ένα άλλο διαμάντι που είχε βρεθεί πάνω στο πτώμα του Καρόλου του Τολμηρού και που κοσμή την παπική τιάρα.

Άλλα τόσο ο Κάρολος Κουίντος, όσο και οι διάδοχοί του απέφυγαν να εμφανισθούν φωρτώντας το «Φλωρεντίνο», γιατί φοβόνταν ότι θα τους έφερνε δυστυχία.

Έτσι, αυτό το διαμάντι έμεινε πάντοτε κλεισμένο μέσα στο θησαυροφυλάκιο των Αψβούργων, που ήταν οι κληρονόμοι του Καρόλου Κουίντου.

Το 1348, όμως, ο Φραγκίσκος - 'Ιωσήφ, που ήταν τότε μόλις δέκα οχτώ χρονών, τον έβαλε στη μέση του αυτοκρατορικού στέμματος κατά την τελετή της στέψης του.

Οι συμφορές ξεσπασαν από τότε αλύπητα πάνω στην οικογένεια των Αψβούργων. Ο γιός του αυτοκράτορος Ροδόλφος αυτοκτόνησε, οι αδελφοί του εξαφανίστηκαν, ο διάδοχος του θρόνου πέθανε δολοφονημένος στο Σεράγιεβο και την ίδια τύχη είχε και η αυτοκράτειρα Έλισάβετ στη Λαζάνη. Το 1916, τέλος, πέθανε ο ίδιος ο Φραγκίσκος - 'Ιωσήφ, ενώ ολόγυρα του κατέρρεε η αυστροουγγρική μοναρχία.

Ο διάδοχος του Καρόλου αναγκάστηκε αργότερα να καταφύγει στην Έλβετία, όπου ένευχρίασε το «Φλωρεντίνο» σ' έναν αργυρομοιό. Άλλ' από αυτή τη στιγμή, ο «Φλωρεντίνος» εξαφανίστηκε.

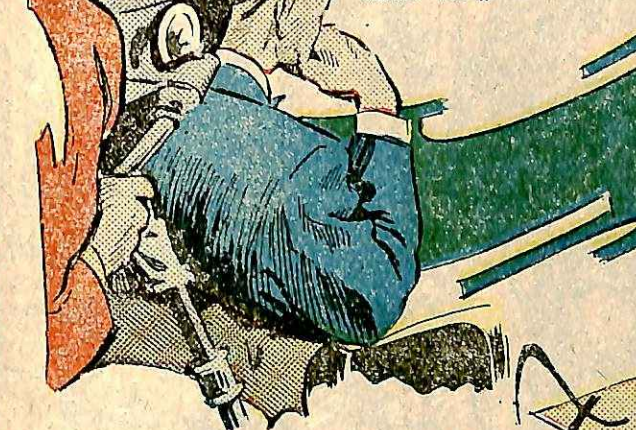
Μερικά χρόνια αργότερα, όταν έγινε η προσάρτηση της Αυστρίας από τη Γερμανία, μια από τις πρώτες φροντίδες του Χίτλερ ήταν να διατάξει συστηματικές έρευνες για την ανεύρεση αυτού του διαμαντιού. Μα τα ίχνη του είχαν χαθεί.

Τελευταία, όμως, μια φήμη κυκλοφόρησε μυστηριωδώς. Αυτό το διαμάντι βρισκόταν στην κατοχή ενός Παρισινού ιδιοκτήτη χαρτοπαϊκτικών λεσχών, που, πεθαίνοντας, το άφησε με μια φίλη του.

Ένα πρωί, αυτή η γυναίκα βρέθηκε δεμένη στο κρεβάτι της. Μερικοί γκάνγκστερ είχαν μπηγεί τη ψυχή στο στήσι της και έκλεψαν το «Φλωρεντίνο». Αυτή είναι η τελευταία περιπέτεια του διαμαντιού.

Μέλλοι ψηλός, ξανθός, με το πρόσωπο γεμάτο φακίδες, με ματία καστανά και για «σήμα κατατεθέν» της... προσωπικότητάς του δυο μεγάλα μπροστινά δόντια που εξέχουν από τα χείλη του κατά τρόπο έντελως κωμικό, ο νεαρός ήθοποιος Τζέκυ Τζένκινς — έπονμαζόμενος και «Μπάτς» — έχει κατακτήσει σήμερα τους φίλους του κινηματογράφου — μικρούς και μεγάλους.

Έκανε το ντεμπούτο του στην οδών προ πέντε ετών, το 1843, σε ηλικία δηλαδή 5 ετών, στο γνωστό κοινωνικό άριστο γήμα του Αρμενο-αμερικανού συγγραφέως Ουίλλιαμ Σαούγιαν «Ανθρώπινη καρδιά». Ο ρόλος του ήταν μικρός, αλλά ή έντυπωση που άφησε από αυτόν τόση, ώστε ταθή-

ξε άμέσως τη γενική προσοχή των ειδικών του αμερικανικού κινηματογράφου. Ακολούθησε σε λίγο ένας δεύτερος ρόλος στο φιλμ «Αλήτης και άμαζων», με τον Μίκυ Ρούνεϊ και την μικρή Έλίζαμπετ Τάιλορ, κι' ένας τρίτος στο «Τ' άμπελμας έχουν γλυκά σταφύλια», με τη μικρούλα Μάργκαρετ Ο' Μπράϊαν και τον Εντουάρντ Ρομπίνσον. Έτσι, ενώ τα χρόνια περνούσαν, ο «πιτσιλιμούρης» Μπάτς καθιερώθηκε οριστικά καλλιτέχνης του κινηματογράφου και προσελήφθη με συμβόλαιο από τα στούντιο της Μέτρο με την άπιστευτη άμοιβή των 15.000 δολλαρίων για κάθε ταινία του. Το περίεργο είναι ότι ο μικρός Μπάτς δεν έχει ιδέα από δραματική τέχνη, λόγω του νεαρού της ηλικίας του. Αυτό όμως δεν τον έμποδισε να ερμηνεύσει τους ρόλους του με άβυσθη κατανόηση και αξιοσημείωτη δραματική «ποζίσιον». Συχνά οι περιεργοί και οι δημοσιογράφοι τον ρωτούν τί ιδέα έχει από κινηματογραφική τέχνη. Και ο μικρός Μπάτς, σοβαρά - σοβαρά, απαντά, με το κωμικό του χαμόγελο:

—Βέβαια... Κάτι ξέρω από τον κινηματογράφο, αφού μέχρι σήμερα έχω ιδι περισσότερα από... πενήντα Μίκυ Μάουες!

Τα τελευταία φιλμ του Μπάτς, πέντε τον αριθμό, είναι τα εξής: «Παιδιά του ράντε», «Ο μικρός μίστερ Τζέιμ», «Ο αδελφός μου μιλά στα άλογα», «Θερινές διακοπές», από το όμνυμο έργο του γνωστού δραματούργου Ευγένιου Ο' Νηλ, με τον Μίκυ Ρούνεϊ και την Γκλόρια ντε Χάβεν, και «Η μνηστή αγριεύει», με τον Βαν Τζόνσον και την Τζόαν Άλυσσον.

Ο Τζέκυ «Μπάτς» Τζένκινς γεννήθηκε στο Λος Άντζελες της Καλιφόρνιας στις 19 Αυγούστου του 1939. Πατέρας του είναι ο Τζάκ Τζένκινς, πλοίαρχος του έμπορικού ναυτικού της Αμερικής, και μητέρα του η Ντόρις Ντάντλεϊ, ήθοποιος του Μπροντγουάϊ έδω και μερικά χρόνια. Ο Μπάτς έχει έναν άκομη αδελφό, μεγαλύτερο κατά δυο

Τζέκυ ΤΖΕΝΚΙΝΣ

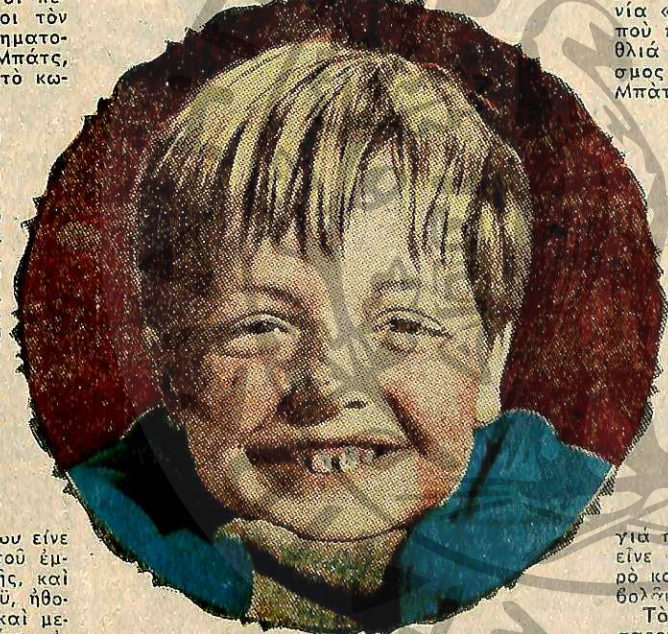
Ένας έννεαετής σόρ

τελευταίο του, που το σκόρπωσε φέτος το καλοκαίρι εις βάρος της μητέρας του: Θέλοντας να εφαρμόσει ένα γάμο, που το είχε εφαρμόσει με επιτυχία στην τελευταία του ταινία «Η μνηστή αγριεύει», μια μέρα που η μητέρα του γιόρταζε τα γενέθλιά της και βρισκόταν πολύς κόσμος στα σαλόνια της, ο διαβολο-Μπάτς σκέφθηκε ότι ήταν καιρός πια να «διαλυθούν», αφού το ρολόγι έδειχνε έννεα το βράδυ.

Αμέσως πήγε και έφερε από το δωμάτιό του ένα μπουκαλί γεμάτο... κόκκινα μυρμηγκία — εκτός των άλλων είναι και φοβερός συλλέκτης έντόμων — και αθέατος κάτω από τις καρέκλες των επισκεπτών, τα έφψε ελεύθερα... Κατασβαίνονε το τι έπληκλούθησε... Μέσα σ' ελάχιστα λεπτά της ώρας το σαλόνι είχε αδειάσει από τον κόσμο που, φεύγοντας ευνόταν σαν τοελλός από τις δαγκανιές των μυρμηγκών.

Το γερό ξύλο που έπεσε άμέσως μετά στα ψαχνά του Μπάτς και η τιμωρία της ορθοστασίας που έπακολούθησε για πέντε ώρες, από τον πατέρα του, είναι γνωστόν αν συνένισαν τον νεαρό καλλιτέχνη και πιτσιλιμούρη διαβολόκο.

Το πιθανότερο είναι ότι, αν δεν παρουσιασθεί περίπτωση, θα... εξαφανιστεί η ίδια! ΤΖ. ΜΕΡΡΙΚ

Αυτός είναι ο «Μπάτς»!

Δραματικό διήγημα

Ο Κλώντ είχε σήμερα ευτυχισμένος κοντά μου. Και είμαι βέβαιη πως δεν είχε πάψει να μ' αγαπάει ποτέ. Το πάθος του για τη Σύλβια ήταν παροδικό. Είχαν υποστή τη γοητεία της «Σειρήνας των Πάγων», όπως, άλλωστε, όλοι οι άντρες που έμεναν εκείνο το χειμώνα στο ξενοδοχείο της Μοντάνα. Και ξαναγύρισε κοντά μου, μόλις είδε ότι ήμουν πρόθυμη να του συγχωρήσω τη στιγμήαία παρεκτροπή του.

«Αν ήξερε, ωστόσο, με ποιό τρόπο κατάφερα να ξανακερδίσω την αγάπη του!»

«Όχι, είναι καλύτερο να μην το μάθω! Νοιώθω πως δεν έχω αυτή τη δύναμη να του φανερώσω την τραγική αλήθεια.

Γιατί ξανακέρδισα την αγάπη του με ένα έγκλημα. Κι' η ανάμνησις αυτού του έγκληματος είναι εκείνη που δεν μ' αφήνει να είμαι ευτυχισμένη, μ' δίνει την αγάπη, τη στοργή και την αφοσίωσι που μου δείχνει ο άντρας μου.

Τα χέρια του δεν κατορθώνουν πιά να θερμάνουν το κορμί μου και τα χείλη μου μένουν κατάψυχρα κάτω απ' τα φιλιά του.

Ο Κλώντ φαντάζεται ότι αυτή η ψυχρότης μου είναι αποτέλεσμα του πόνου που δοκίμασα, μαθαίνοντας πως με πρόδιδε με μιάν άλλη. Και προσπαθεί με κάθε τρόπο να με κάμει να το ξεχάσω.

«Αλλά δεν είναι η ανάμνησις των σχέσεών του με τη Σύλβια που με βασανίζει... Όχι! Τόν έχω συγχωρήσει γι' αυτό. Εκείνο που με βασανίζει είναι το αίμα της Σύλβιας...

«Ω, Θεέ μου! Είναι στιγμές που νομίζω πως θα τρελλαθώ. Και καταλαβαίνω τώρα γιατί οι έγκληματίες εξομολογούνται πολλές φορές μόνοι τους το έγκλημά τους. Αυτή η εξομολόγησις τους ανακουφίζει. Αλλοίμονο! Έγώ δεν πρόκειται να βρω ποτέ αυτή την ανακούφισις...

Τις σχέσεις του Κλώντ με τη Σύλβια τις έμαθα από ένα μικρό χαρτάκι που βρήκα μιά μέρα στην τσέπη του.

Αυτό το χαρτάκι μιλούσε για κάποιο ραντεβού τους στο καταφύγιο του Γκράν Τραμπλέν.

Η ταραχή που ένοιωσα ήταν τόσο μεγάλη, ώστε λιποθύμησα στη στιγμή. Ο άντρας μου που βρισκόταν εκείνη την ώρα στην αίθουσα του λουτρού έτρεξε άμέσως έξω, ακούγοντας το θόρυβο που έκανε το σώμα μου πέφτοντας κάτω.

Κρατούσα ακόμη το σημείωμα της Σύλβιας στα χέρια μου.

Δεν χρειαζόταν περισσότερο στον Κλώντ για να μαντεύσει ποιά ήταν η αίτια της λιποθυμίας μου.

Ο Κλώντ με μετέφερε άμέσως στο κρεβάτι μου. Κι' όταν συνήλθα, τον είδα γονατιστόν μπροστά μου. Νομίζω πως είχε κλάψει.

— Συγχώρεσέ με, Ιρέν, μου είπε. Ήταν μιά παροδική τρέλλα...

Τόν αγαπούσα και δεν δυσκολεύτηκα να τον συγχωρήσω. Ένοιωθα όμως ένα θανάσιμο μίσος έναντιόν της Σύλβιας. Και το μίσος μου γινόταν μεγαλύτερο γιατί την έβλεπα να προσπαθώ με κάθε τρόπο να ξανακερδίσω τον Κλώντ.

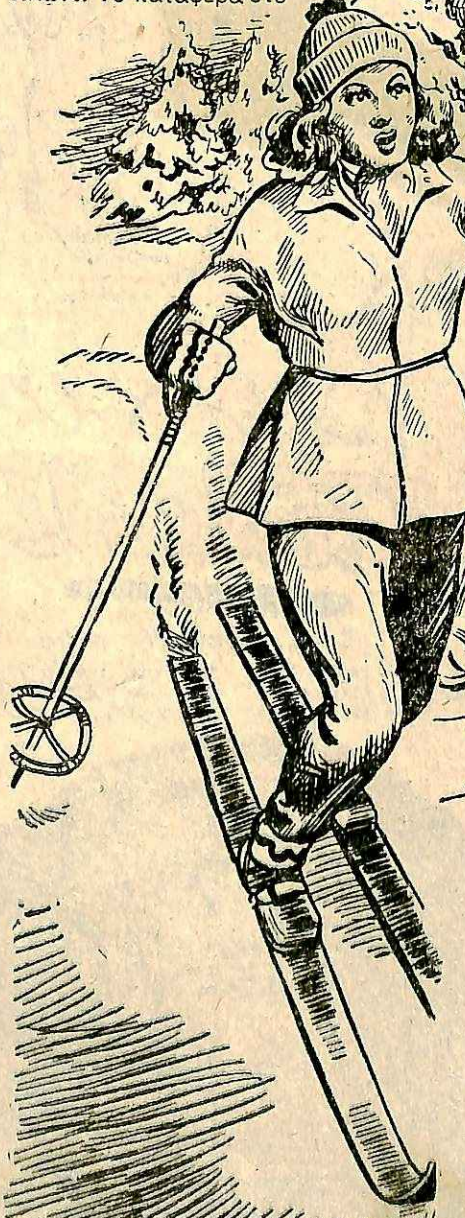
Γιατί, άλλωστε, να το κρύψω; Τη φοβόμουν. Η Σύλβια με τη γοητευτική ομορφιά της και τη φρεσκάδα των εικοσι δυο χρόνων της ήταν μιά επικίνδυνη αντίπαλος. Για τον Κλώντ δεν υπήρχε αμφιβολία πως είχε μετανοήσει. Αλλά θα κρατούσε άρα γε την υπόσχεσι που μου είχε δώσει ότι δεν θα ξαναβλέπε τη Σειρήνα; Και δεν θα υπο-

δουλωνόταν και πάλι στη σατανική γοητεία της;

Ένα βράδυ, τους είδα να μιλούν μαζί στη βεράντα του ξενοδοχείου. Ο Κλώντ φαινόταν σαν υπνωτισμένος. Το πρόσωπο της Σειρήνας αχτινοβολούσε από χαρά. Θριαμβεύει...

Για μιά στιγμή, αισθάνθηκα την επιθυμία να τρέξω προς το μέρος της και να την πνίξω με τα χέρια μου. Γιατί δεν το έκανα; Αυτό θα ήταν προτιμότερο.

Ένα έγκλημα που γίνεται φανερά έχει μέσα του τη συγγνώμη του. Αλλά το έγκλημα που γίνεται κρυφά και δόλια είναι άσυγχωρητο. Τέτοιο ήταν και το δικό μου το έγκλημα! Πώς θα μπορούσα να το άφηνη στις ανατριχιαστικές του λεπτομέρειες; Μιά μέρα, κλείστηκα στο δωμάτιό μου και προσπάθησα ν' απομυθώ το γραφικό χαρακτήρα του Κλώντ. Το κατάφερα στο

τέλος με πολύν κόπο και νομίζω, μάλιστα, με μεγάλη επιτυχία. Έγραφα, λοιπόν, σ' ένα χαρτί αυτές τις απλές λέξεις:

«Περιμένε με αύριο το μεσημέρι στο καταφύγιο του Τραμπλέν.

Κ.»

Το άλλο πρωί, περνώντας απ' το διάδρομο, έβριξα αυτό το σημείωμα κάτω από την πόρτα της Σύλβιας. Τα υπόλοιπα έγιναν μόνα τους.

Δεν είχα την πρόθεσι να σκοτώσω τη Σύλβια. Το όρκίζομαι! Κι' αν πήρα το μικρό μου πιστόλι μέσα στην τσάντα μου, το έκανα πιο πολύ για να αμυνθώ σε περίπτωση κινδύνου. Γιατί φοβόμουν τη Σύλβια. Και πρόβλεπα ότι η έξηγησις που ήθελα να έχω μαζί της δεν θα ήταν πολύ ήρεμη.

Εκείνη την ημέρα, η κακοκαιρία ήταν πολύ μεγάλη. Ωστόσο, δεν δίστασα καθόλου. Και, λίγη ώρα πριν απ' το μεσημέρι, βρισκόμουν στο καταφύγιο του Τραμπλέν. Μιά αγωνία όμως με βασάνιζε. Η Σύλβια θαρχόταν, ναι ή όχι;...

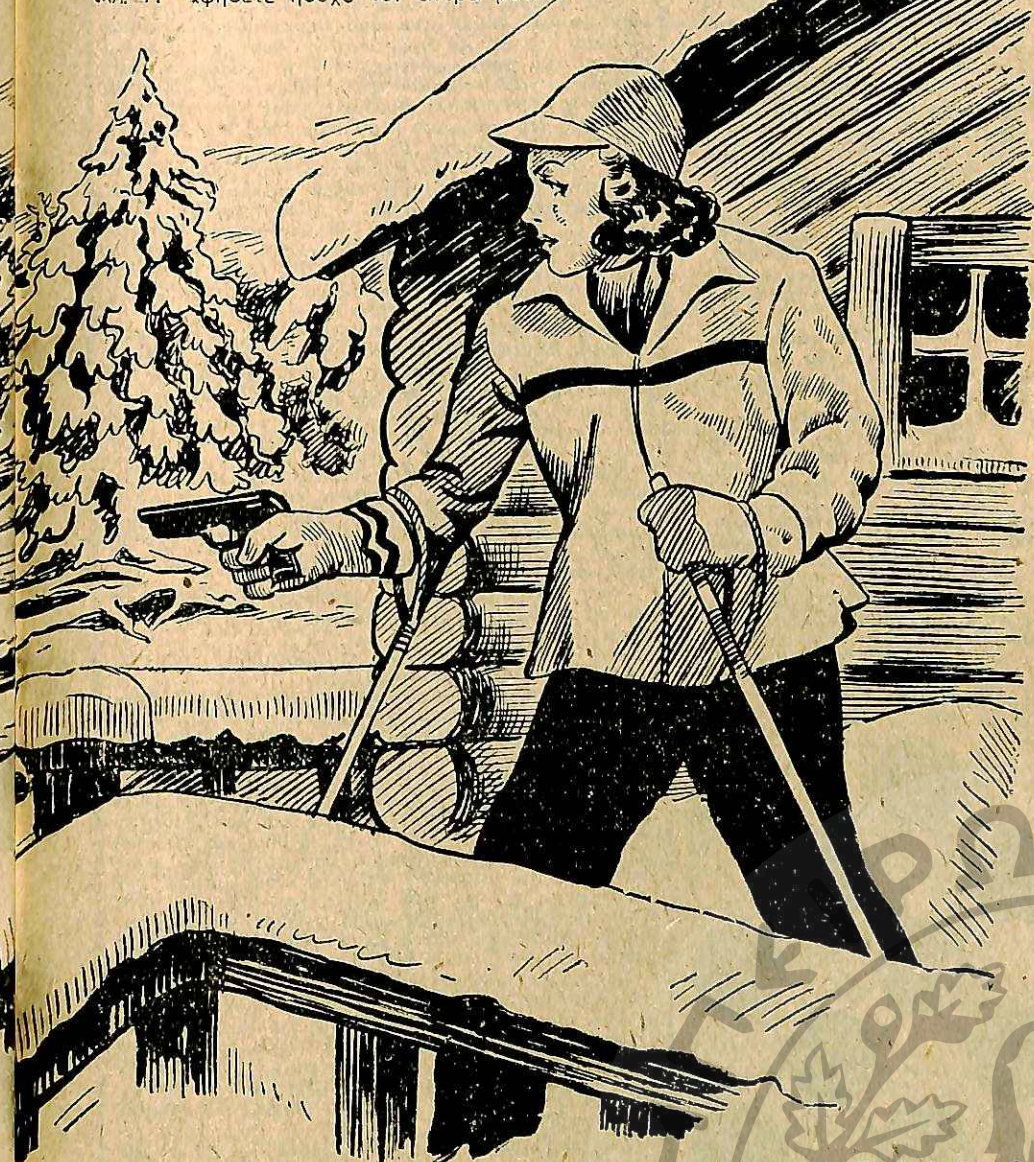
Την είδα, τέλος, ν' ανεβαίνει τον ανήφορο λίγα λεπτά μετά το μεσημέρι. Όταν μ' αντίκρισε μπροστά της στην είσοδο του καταφύγιου, μιά θανάσιμη ωχρότητα απλώθηκε στο πρόσωπό της. — Ο άντρας μου, της είπα με εירו-

νικό ύφος, είχε λίγο αδιάθετος και δεν θα μπορούσε ναρθή στο ραντεβού που σ'αξ έδωσα. Μ' έστειλε, λοιπόν, να τον αναπληρώσω...

Η Σύλβια είχε συνέλθει απ' την πρώτη κατάπληξι της και με κύτταζε με περιφρονητικό βλέμμα.

— Τι ζητάτε από μένα; με ρώτησε, απότομα.

— Ένα πράγμα πολύ απλό, απάντησα. Ν' αφήσετε ήσυχο τον άντρα μου.

Κρατούσα το μικρό περίστροφο από χέρι μου και σημάδευα τη Σύλβια...

— Αγαπώ τον Κλώντ! είπε η Σύλβια. Και διάβασα στα μάτια της πως αυτή η διαβεβαίωσις της ήταν ειλικρινής.

Ένοιωσα άμέσως ένα ρίγος σ' όλο μου το σώμα. Λοιπόν, δεν ήταν Θεέ μου, ένα απλό καπρίτσιο;

— Είναι δικαίωμά σας, απάντησα, ν' αγαπάτε τον Κλώντ. Δεν μπορώ να σας εμποδίσω σ' αυτό. Αλλά είναι και δικαίωμα δικό μου να προστατεύω την αγάπη μου... Ο Κλώντ, άλλωστε, δεν σ'αξ αγαπάει...

— Είσαστε σίγουρη γι' αυτό;

— Μου το είπε ο ίδιος.

Ένα ειρωνικό χαμόγελο μισάνοιξε τα χείλη της Σύλβιας.

— Πόσο σ'αξ, λυπούμαι! είπε.

Είχα αρχίσει να έκνευρίζομαι.

— Δεν μου χρειάζεται η λύπη σας.

απάντησα. Μου φτάνει η αγάπη του Κλώντ...

Η Σύλβια ξανάπε τα λόγια που της είχα πη πρωτότερα.

— Ο Κλώντ δεν σ'αξ αγαπάει, είπε. Νομίζω πως είναι καλύτερο να σ'αξ το πω, μιά που κάνετε τον κόπο ναρθήτε ως εδώ... Έτσι, θα μπορούσαμε να έξηγηθούμε... Μάθετε, λοιπόν, πως ο Κλώντ κι' εγώ είμαστε αποφασισμένοι να φύγουμε μαζί...

— Α! Έκανα με πνιχτή φωνή και συγκρατήθηκα για να μην πέσω.

— Θα το μαθαίνατε έπειτα από μερικές μέρες... Αλλά νομίζω πως είναι καλύτερο να το μάθετε από τώρα... Πιστεύω πως θα μ'αξ καταλάβετε και πως δεν θα θελήσατε να σταθίτε εμπόδιο στο δρόμο μας...

— Εμπόδιο εγώ;

Το βλέμμα μου είχε θολώσει. Κάθε ίχνος συμπαθείας είχε εξαφανιστή από

την ψυχή μου. Και δεν υπήρχε εκεί τίποτ' άλλο εκτός από το μίσος μου. Ένα μίσος άπεραντο γι' αυτή τη γυναίκα που έστεκε μπροστά μου και με κύτταζε με τό περιγελαστικό βλέμμα της.

— Εμπόδιο εγώ; ξανάπα κάτωρη.

— Πρέπει να το καταλάβετε, συνέχισε η Σύλβια. Αγαπιόμαστε τόσο πολύ με τον Κλώντ! Καμιά δύναμις στον κόσμο δεν θα μπορούσε να μ'αξ χωρίσει!

— Μιά μόνο, απάντησα. Ο θάνατος!

Τα χέρια μου είχαν κινηθί μηχανικά προς το μέρος της τσάντας μου που κρεμόταν από το λαιμό μου. Μιά στιγμή άργότερα, κρατούσα το μικρό περίστροφο στο χέρι μου και σημάδευα ατάραχη τη Σύλβια.

— Τρελλαθήκατε; φώναξε με τρόμο η Σειρήνα, κι' έκαμα μιάν απότομη κίνησι για να μου πάρη το όπλο απ' τα χέρια μου.

«Αλλά» οι σφαίρες έφυγαν, λές, μόνες τους.

Μιά, δυό, τρεις...

Είδα τη Σύλβια να σωριάζεται κάτω σαν άψυχος όγκος. Το θέαμα αυτό δεν μου έδωκε εκείνη τη στιγμή καμιά συγκίνησι. Ένοιωθα μόνο την ανάγκη να κρύψω το έγκλημά μου. Τα ξύλα του σκι με βοήθησαν σ' αυτό. Αρχισα άμέσως να σκάβω ένα βαθύ λάκκο κι' έριξε μέσα το πτώμα της Σύλβιας.

Η θύελλα, στο μεταξύ, είχε δυναμώσει. Το χιόνι έπεφτε πυκνό και σε λίγο είχε εξαφανισεί ολότελα κάθε ίχνος απ' το έγκλημά μου.

Κατά τις τρεις το απόγευμα, έφτασα στο ξενοδοχείο. Ήσυχον περισσότερο νεκρή παρά ζωντανή. Γιατί η χιονοθύελλα με είχε δείρει άγρια σ' όλη τη διαδρομή.

Ο Κλώντ ήταν πολύ ανήσυχος και μ' έσφιξε με τρυφερότητα στην αγκαλιά του.

Μερικοί απ' τους πελάτες του ξενοδοχείου έλειπαν. Οργανώθηκαν άμέσως συνεργεία από οδηγούς, για την ανεύρεσί τους.

Βρέθηκαν τρεις απ' αυτούς και οι οδηγοί τους ξαναφεραν ζωντανούς στο ξενοδοχείο.

Δυό άλλων τα ίχνη δεν ανακαλύφθηκαν ποτέ. Ο ένας απ' αυτούς ήταν η Σύλβια.

Έχουν περάσει δυό χρόνια από τότε. Ο Κλώντ έχει ξεχάσει πιά τη Σύλβια κι' είναι ευτυχισμένος κοντά μου.

Μόνον εγώ δεν μπορώ να βρω την ευτυχία. Η ανάμνησις της Σύλβιας με βασανίζει και ξέρω πως τίποτα δεν θα μπορέσει ποτέ να την σβύσει απ' το μυαλό μου...

ΖΑΚΕΛΙΝΑ ΝΤΟΑΝ

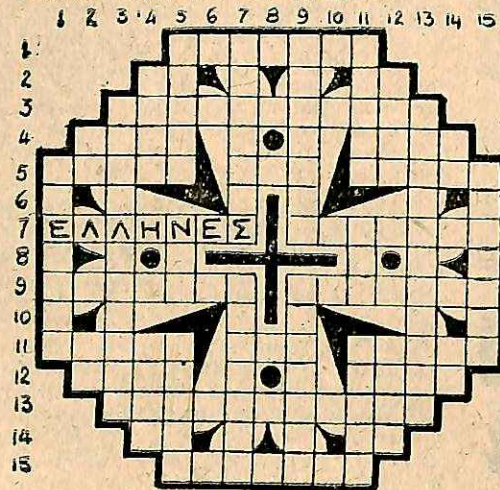
Το παιχνίδι με τα ποντίκια

Ο Νεοϋορκέζος Τζάστιν Κλήνερ δικάσθηκε τελευταίως, με την κατηγορία ότι χρησιμοποίησε ποντίκια για ένα τυχερό παιχνίδι. Αφίνε δηλαδή ένα ποντικό ελεύθερο πάνω σ' ένα τραπέζι με πολλές χρωματιστές τρύπες. Το ζώο κινώταν σε μιά τρύπα, και κέρδιζε έτσι ο παίκτης που είχε στοιχηματίσει σ' αυτήν. Αλλά ο Κλήνερ υπεστήριξε στην απόλογιά του ότι έπρόκειτο για παιχνίδι επίδειξης, κι' όχι τυχερό. Οι παίκτης — είπε — χτυπούσαν τα χέρια τους, ή έκαναν διάφορους κρότους, για να προσελκύσουν τον ποντικό προς την τρύπα που ήθελαν. Το δικαστήριο δέχθηκε τή επινείρημά του και τόν άθώωσε.

ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ

Ανω - κάτω σταυρόλεξο

Αντί να σας δώσωμε κατωτέρω τις εξηγήσεις των διαφόρων λέξεων που θα τοποθετήσετε στο σταυρόλεξο, σας δίνουμε τις ίδιες τις λέξεις κατ' αλφαβητική σειρά. Βοηθούμενοι τώρα από τα γράμματα

της λέξεως «ΕΛΛΗΝΕΣ» που τοποθετήσαμε ήδη, προσπαθήστε να συνεχίσετε, συμπληρώνοντας το σταυρόλεξο με όλες τις κατωτέρω λέξεις:

ΑΓΙΑ — ΑΓΙΣ — ΑΔΙΚΑ — ΑΙΤΩΝ — ΑΛΓΙΝΙΣΤΡΙΑ — ΑΠΕΡΓΙΑ — ΑΡΚΕΤΟΝ — ΑΤΜΟΣ — ΑΩ.

ΒΑΣΙΛΗΣ — ΒΟΝΑΣΟΙ.

ΓΟΝΔΟΛΑ.

ΔΣ.

ΕΑΝ.

ΘΕΣΠΙΖΩ.

ΙΑ — ΙΑΠΩΝ.

ΚΙΛΑ — ΚΥΩΝ — ΚΩΣ.

ΜΑΓΟΣ — ΜΑΡΑΘΩΝ — ΜΑΡΙΑ — ΜΗΡΥΚΑΣΤΙΚΑ — ΜΥΡΟΝ — ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ.

ΝΑΙ — ΝΕΟ — ΝΗΣΤΙΚΑ — ΝΟ — ΝΟΙΚΙ.

ΟΣ (2).

ΡΑΚΙΝΑΣ.

ΣΗΚΩ — ΣΙ — ΣΚΙΑ — ΣΟΥΤ — ΣΥ — ΣΥΚΟ — ΣΥΝΕΙΣ — ΣΩΜΑΤΟΛΟΓΙΑ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

Τονόγραφος

Είμαι πόλις της Ελλάδος, μα αν ο τόνος μου ανέβη, τέρως απ' τα παραμύθια, εν τώ αιμα θα προβή.

Λεξιγράφος

Πρόβει μ' ένα θεό και με άνθη εν ύψους κράτος ευρωπαϊκό, παρευθός θα φανέρωσης.

Το 7 γίνεται 1

Τα τέσσερα αυτά σπίρτα, έτσι τοποθετημένα, σχηματίζουν το ρωμαϊκό αριθμό 7. Μετακινών τας ένα ένα μόνο σπίρτο, πρέπει να μεταβάλετε, σε 1. Πώς θα το κατορθώσετε;

Κινεζικά σταυρόλεξο

Ο κ. Υπερβολίδης και ο κ. Πονηρίδης βρίσκονται σ' ένα φιλικό σαλόνι και συζητούν. Ο πρώτος αραδαίνει τα συνηθισμένα θέματα του για ταξίδια και κατορθώματα. Ο κ. Πονηρίδης φουσκώνει και ξεφουσκώνει και στο τέλος, μη μπορώντας να συγκρατηθή ρωτάει τον κ. Υπερβολίδη:

— Ώστε μέινετε πολλά χρόνια στη Κίνα; Μα τότε θα ξέρετε καλά τα κινεζικά.

— Καλύτερα κι' από τη μητρική μου γλώσσα, του άπαντα ο άλλος με έμψασι.

— Και τα γράφετε; — Τέλεια σαν τον Κομφούκι!...

— Δεν πιστεύω να μου πητε πως λύνετε και κινεζικά σταυρόλεξα;

— Έγώ; Μα μ' αυτά περνούσα τις περισσότερες ώρες μου. Τα σταυρόλεξα των εφημερίδων της Κίνας ήταν το πάθος μου!

— Μπράβο σας!... Μόνο που αυτό, θα μου επιτρέψετε να μη το πιστέψω...

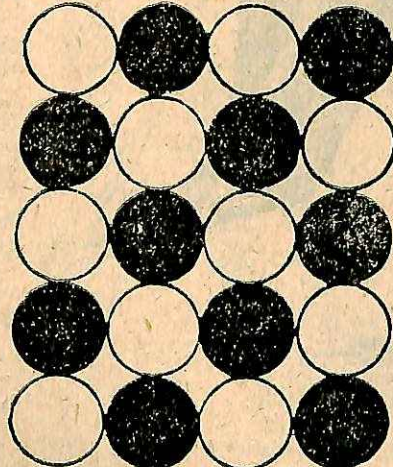
Πώς κατάλαβε ο Πονηρίδης πως ο Υπερβολίδης τούλεγε ψεύματα;

Ο μεγαλύτερος αριθμός

Ποιός είναι ο μεγαλύτερος αριθμός που μπορούμε να επιτύχουμε βάζοντας σε οποιαδήποτε σειρά τους πέντε αριθμούς 3, 7, 8, 0 και 1; Πρέπει ν' απαντήσετε άμεσα, χωρίς να χρησιμοποιήσετε χαρτί και μολύβι.

Άσπρα και μαύρα

Αφού κατατάξετε 10 άσπρα και 10 μαύρα «πούλια» του ταβλιού ο-

πως δείχνει η εικόνα μας, προσπαθήστε τώρα, μεταθέτοντας μόνο δύο «πούλια», να φέρετε όλα τα μαύρα στην ίδια οριζόντια γραμμή κι' όλα τα άσπρα επίσης.

Ποιός ζημιώθηκε

Ο Γιάννης χρειαζόταν χρήματα κι' αυτό αποφάσισε να ξεφορτωθή ένα ζωγραφικό πίνακα που αξίζει 40.000 δραχμές. Τον πήγε σ' ένα ένεχυροδανειστή, τον άφησε ως ένεχυρό και πήρε 30.000 δραχμές. Υστερα πούλησε σε άλλον αντί 20.000 δραχμών την απόδειξη που του είχε δώσει ο ένεχυροδανειστής για την παραλαβή του πίνακος.

Πρέπει τώρα να βρείτε, όσο μπορείτε πιο γρήγορα, ποιός ζημιώθηκε περισσότερο από όλη αυτή την υπόθεση: ο Γιάννης, ο ένεχυροδανειστής ή ο αγοραστής της απόδειξης;

Οι λύσεις στη σελ. 76

Βασίλισσα... στ' άστεία

Ο έστερμένος ποιητής και οι «δούκες»

Απορροφημένος ο κόσμος απ' τη στέψη της Βασίλισσας Τζουλιάνας της Ολλανδίας, άμελησε να ενδιαφερθή για ένα άλλο ανάλογο γεγονός, που συνέβη σχεδόν την ίδια εποχή: μία γοητευτική Γαλλίδα, η Έστελ Ζιλαντίν, απόκτησε τον τίτλο «Έστελ Α.', βασίλισσα της Ρεντόντα».

Είπε η αλήθεια ότι υπάρχει κάποια μικρή διαφορά μεταξύ αυτών των δύο περιπτώσεων. Η Βασίλισσα Έστελ δεν πρόκειται να φορέση ποτέ ένα στέμμα των προγόνων της, όπως η Τζουλιάννα, ούτε να κρατήσει ένα αδαμαντοκόλλητο σκήπτρο, ούτε να διοικήση στρατιωτικές δυνάμεις, ούτε να κυβερνήση υπηκόους του μακρινού βασιλείου της. Έγινε βασίλισσα... στ' άστεία, έπειδή παντρεύτηκε το βασιλιά Ιάκωβο Α' της Ρεντόντα, έναν ψηλόν άντρα 36 ετών, μελαχρινό, με μαύρα μαλλιά, που είχε περισσότερο γνωστός στην πατρίδα του, στο Λονδίνον, ως ο ποιητής Τζων Γκάουσουορθ! Πάντως όμως, δεν φαίνεται να τη δυσареστή ο υποθετικός αυτός τίτλος. Σά γυναίκα, είχε κι' αυτή το όνειρο να παντρευτή το «μαγεμένο βασιλόπουλο», και μπορεί να καυχώθη ότι το πραγματοποίησε...

Το «βασιλείο» της Ρεντόντα είχε σχετικώς καινούργιο. Δημιουργήθηκε πράγματι το 1880, όταν ένας Ιρλανδός έμπορος, με μακρές φαβορίτες και με ζωρή φαντασία και χιούμορ, αποβίβαστηκε σ' ένα γυνώ και άγονο νησί, η μάλλον σ' ένα βουνό, που ξεπροβάλλει απ' τη θάλασσα, κοντά στις ακτές των αγγλικών Δυτικών Ινδιών.

Κανένα κράτος δεν είχε ενδιαφερθή ως τότε γι' αυτό το ξερονήσι της Ρεντόντα και δεν είχε κάνει τον κόπο να το προσαρτήση. Συνεπώς, τίποτε δεν εμπόδιζε τον Ιρλανδό να κάνει κατοχή στα βράχια εκείνα, που είχαν έκτασι 1 τετραγωνικού χιλιομέτρου, και ν' αναγορευθή βασιλιάς τους!

Λίγα χρόνια αργότερα, πρόσφερε το «βασιλείο» του ως δώρο στο γιο του, την ημέρα των γενεθλίων του.

Είσαι τώρα άρχοντας και βασιλιάς της Ρεντόντα! του είπε μ' επίσημο τόνο.

Κι' εκείνος αυτοτιτλοφορήθηκε βασιλιάς Φίλιππος Α'. Έπειτα όμως από 3 χρόνια, οι Άγγλοι κατέλυσαν το κράτος του κι' έστησαν τη σημαία τους πάνω στη βραχώδη Ρεντόντα.

Μη έχοντας στρατό και στόλο για να υπερασπιστή τα δικαιώματά του, ο έκπτωτος μονάρχης κατέφυγε στα δικαστήρια, όπου παιδεύτηκε και καταδεύτηκε επί 15 χρόνια. Τέλος, έχασε τη δίκη και το «βασιλείο» του. Τον παρηγόρησε ωστόσο και τον αποζημίωσε η φήμη που είχε αποκτήσει στο μεταξύ στη λογοτεχνία, με το κοινό όνομα του Μάττιου Φίπς Σιλ. Έγινε μυθιστοριογράφος, ειδικός για περιπεριώδη και φανταστικά έργα, έγραψε 30 βιβλία και πέθανε το 1947, σε ηλικία 82 ετών.

Κληρονόμησε τότε τον τίτλο του ο φίλος του ποιητής Γκάουσουορθ. Όπως εξήγησε ο ίδιος, το 1936, ο Σιλ τον είχε κάνει πρίγκηπα και διάδοχό του. Είχαν τότε κόψει κι' οι δυο μία φλέβα τους μ' ένα μαχαίρι κι' είχαν ανακατέψει το αίμα τους, για μεγαλύτερη επίσημότητα. Αυτά βεβαίως ο ποιητής και δεν βρέθηκε κανείς ενδιαφερόμενος για να του τα άμφισβητήση!

Ός Βασίλισσα, η όμορφη Έστελ δεν θάχη κυρίες της τιμής, ούτε θρόνο, ούτε παλάτι... άλλο απ' το σπιτάκι του συζύγου της, στο Γκόλντερς Γκρήν του Λονδίνου. Εκεί θα συγκεντρώνονταν μία φορά το χρόνο οι δούκες της Ρεντόντα, όλοι άνθρωποι των γραμμάτων, που έχουν πάρει τον τίτλο τους απ' το Σιλ. Αυτή η... λογοτεχνική αριστοκρατία της Ρεντόντα περιλαμβάνει διάσημους συγγραφείς, όπως ο Φίλιππος, ο Μέλσον, ο Έλλερ Κουβν, κλπ. Μία ακόμη έκκεντρικότης του Σιλ ήταν και η διαθήκη του. Επί 16 χρόνια, αλληλογραφούσε με κάποιον θαυμαστήριά του, την Άννα Μίλλερ, έγκραστημένη στο Μπρούκλιν. Δεν την ήξερε καθόλου, ούτε κι' αυτή τον είχε δη ποτέ. Όσοσο, όταν πέθανε, άφησε κληρονομία στο μικρό γιο της το σπίτι του στο Σούσεξ της Αγγλίας.

Η μικρότερη άτομική στήλη

Σ' ένα αμερικανικό πανεπιστήμιο χρησιμοποιείται για επίδειξης ατομικής διασποράς στους φοιτητές μία μικρή, φθηνή και ακίνδυνη «ατομική στήλη», που περιέχει μίγμα ενός διακοσμοστού του γραμμαρίου ραδίου και λίγου «βρωμιού». Η ραδιενέργεια αυτής της στήλης είναι μικρή και ακίνδυνη — έφωσαν ληφθούν μερικές στοιχειώδεις προφυλάξεις.

Η αγάπη του παιδιού του

Το παραμυθάκι σας

Μία φορά κι' έναν καιρό, έζουσε σε μία μακρινή πολιτεία ένας έμπορος που είχε φύγει από μικρό παιδί απ' το χωριό του και σιγά-σιγά με την εργατικότητα του και με τις οικονομίες του είχε γίνει πολύ πλούσιος. Είχε μάλιστα παντρευτή και αποκτήσει ένα γιο γι' τον οποίον έζοδεσε πολλά λεπτά για την ανάπτυξη του και τη μόρφωσή του.

Κάποια εποχή, όμως, ο πατέρας έχασε την περιουσία του στις επιχειρήσεις του κι' έγινε φτωχός. Χρωστούσε μάλιστα σε διάφορους φίλους του πολλά χρήματα και τους παρεκάλεσε να τον περιμένουν ως πού να ξανακερδίση χρήματα για να ξεπληρώση, σιγά-σιγά, τις υποχρεώσεις του.

Όλοι αυτοί τον συμπαθούσαν γιατί ήταν τίμιος άνθρωπος και όλοι δέχθηκαν να τον περιμένουν να ξανακερδίση χρήματα. Αλλά ένας από τους δανειστές του πολύ φιλαργυρός και κακότροπος δεν δέχτηκε να τον περιμένει και του είπε ότι αν δεν τον πληρώση τα χίλια τάλληρα που του χρωστούσε, θα τον πήγαινε στο δικαστήριο και στη φυλακή.

Ο γιος του δυστυχισμένου έμπορου που φτώχεψε, είχε γίνει, τότε, είκοσι ετών. Μόλις έμαθε τη δεινή θέση του πατέρα του, πήγε και του φίλησε το χέρι και του είπε:

— Άκουσε, πατέρα, να μου επιτρέψεις, τώρα, που ήρθε η σειρά μου να κάμω, ότι μπορώ κι' εγώ για σένα, να σε βοηθήσω με το δικό μου τρόπο!

Δακρυσμένος ο πατέρας τον άκουσε και του άπαντησε:

— Δεν μπορείς, παιδί μου, να κάμης τίποτε. Αυτός ο άνθρωπος είναι πολύ σκληρός και ικανός να πατήση σε πτώματα για να πάρη τα λεπτά του!

— Άφησε με έμένα, είπε ο γιος, με πεποίθησι, και θα ιδής!

Τέλος, ο πατέρας του επέτρεψε να φροντίση, και ο γιος σηκώθηκε και πήγε κατ' ευθείαν στον σκληρό τοκογύφο και τον παρεκάλεσε με συγκινητικά λόγια να κάμη ύπομονη.

— Αν βάλης τον πατέρα μου στη φυλακή, του είπε, δεν πρέπει να περιμένης να κερδίσης τίποτα. Αν, όμως, τον άφησης να εργασθή και τον περιμένης, τότε ασφαλώς θα εξασφαλίσης τα χρήματά σου!

— Δεν ακούω τίποτα! είπε αυτός με σκληρότητα. Εγώ θέλω τα λεφτά μου!

Ο σκληρός γιος, τότε, έπεσε στα πόδια του σκληροκαρδου δανειστή και φώναξε:

— Τότε βάλε με έμένα στη φυλακή και άφησε το δυστυχισμένο τον πατέρα μου! Εγώ χρωστώ τα χρήματά σου!

Και πρόσφερε τα λόγια αυτά, ο νεαρός γιος με τόση τραγικότητα ώστε όχι μόνο κατόρθωσε να κάμψη τη σκληρή καρδιά του τοκογύφου, αλλά και να τον συγκινήση βαθειά, μέχρι δακρύων.

Έσκυψε, τότε, και τον εβόηθησε να σηκωθή και του είπε:

— Παιδί μου, μακάρι να ήταν έτσι όλα τα παιδιά του κόσμου. Μ' έκαμες να ντραπώ για τη σκληρότητά μου και άζει κάθε άμοιρη και υποστηρίξει για σένα και για τον πατέρα σου. Έχω μία μοναδική κόρη και είσαι άξιος να την πάρης γυναίκα σου. Θα σου την δώσω με όλα της τα αγαθά!

Το ίδιο θάταν...

Η ιστοριούλα σας

Η δασκάλα λέει σ' ένα μαθητή την ιστορία του αρνιού που ξέφυγε απ' το κοπάδι και το έφαγε ο λύκος.

— Πές μου Γιαννάκη: Αν το αρνί ήταν φρόνιμο και δεν ξέφυγε απ' το κοπάδι, θα το έτρωγε ο λύκος; — Βεβαίως δεν θα το έτρωγε ο λύκος, αλλά θα το τρώγαμε έμεις!...

Χιούμορ

— Πές μου, ρωτάει ο δάσκαλος το μικρό μαθητή, πόσο κάνει 10 πλύν 10;

— Δεν... δεν ξέρω, κύριε!

— Μα είναι απλουστάτο. Αν έχεις 10 βάλους στην τσέπη σου και χάσης και τους 10, τί θάχης κατόπιν στην τσέπη σου; — Μία τρύπα, κύριε!

*

Στο σχολείο:

— Πές μου, Κώστα, πόσο κάνουν εξη και τέσσερα;

— Έντεκα.

— Όχι δά!

— Δώδεκα.

— Όχι.

— Εννιά.

— Μα, επιτέλους, γιατί δεν λές το σωστό; δέκα;

— Α, όχι, δάσκαλε! Πέντε και πέντε κάνουν δέκα. Αυτό το θυμάμαι καλά!

*

Η μαμά στην κόρη της:

— Είσαι άνυπόφορη, Κική! Ποτέ δεν άκους τί σου λέω... Θα με κάνης απ' τη στενωχώρα μου ν' άσπρίσουν τα μαλλιά μου.

— Μα αν είν' έτσι, μαμά, κι' εσύ θάσουν πολύ άτακτη, όταν ήσουν μικρή;

— Από πού το κατάλαβες;

— Δεν βλέπω τα μαλλιά της γιαγιάς, που είναι κάτασπρα;...

*

Ο καθηγητής: Μπορείς να μου πής τί θα πή κενόν;

Ο μαθητής: Μέσο στο μυαλό μου το έχω, αλλά μου διαφεύγει αυτή τη στιγμή!...

*

Λοιπόν, Μαρίνα, περιμένα ν' άκούω το μυστικό που μου είπες πως θα μου εμπιστευής.

Μαρίνα: Περίμενε λίγο, σε παρακαλώ, ναρθούν και η Γωάνα, η Μαρίτσα και η Λένα!...

*

Λι λίκια: Γιατί μαμά, όταν βρέχη δεν βγαίνει ο ήλιος;

Περικλής (μικρότερος αδελφός της, έπεριπατώντας): Δεν το καταλαβαίνεις το γιατί; Δεν τον άφνει ο Θεός για να μη βραχή και ούσση!

*

Ο μικρός Τάκης άκούει τον αδελφό του να λέη πως δεν έφερε την διευθυνσι κάποιου φίλου του για να του γράμη.

— Γιατί δεν του γράφεις να σου τη στείλη; του λέει ο Τάκης με όλη τη σοβαρότητα.

*

Ο δάσκαλος (θυμωμένος από τις άταξίες των μαθητών του τελευταίου θραυίου): Το τελευταίο θραύιο να βγή έξω!

Και οι μαθηται πρόθυμοι κουδάλουν το θραύιο τους έξω από την αίθουσα.

Τρελλός, τότε, απ' τη χαρά του, ο νέος έτρεξε στον πατέρα του και πήρε τη συγκατάθεσή του και έτσι, χωρίς στην αγάπη του παιδιού προς τον πατέρα, ξαναγύρισε η εύτυχια στην οικογένεια του άτυχου έμπορου που μοναδική τύχη είχε να έχη τέτοιο καλό γιο.

Εξυπνάδες

Καθηγητής: Πώς κάνει ο μέλλων του «κοιμτμαι», Δημητράκη;

Δημητράκης: Ροχαλίζω, κύριε καθηγητά!...

*

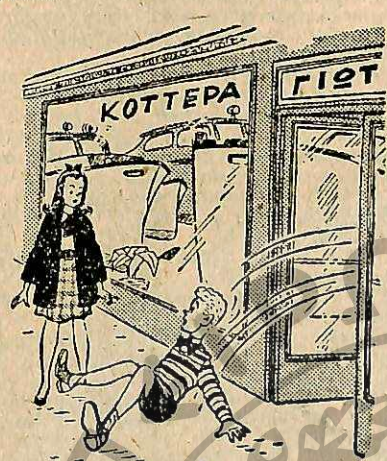
Ο μικρός γυρίζει στο σπίτι του καταλασπώνμένος.

— Μπράβο, ωραία τα κατάφερες! του λέει η μαμά του με θυμό:

— Δεν σφαιώ, μαμά... Γλύστρησα κι' έπεσα μέσ' στη λάσπη!

— Με το καινούργιο σου παντελόνι, ε;

— Αχ, μαμά μου, δεν πρόλαβα να το βγάλω!

— Ρώτησα αν θα μου κάνουν καλύτερες τιμές, αν αγοράσουμε καμιά ντουζίνα!...

Η πηγή

Το ποιηματάκι σας

Στο χωριό μας μία πηγή αναβρύζει από τη γη, φέρνει άστειρευτο νερό, κρυσταλλένιο, δροσερό.

*

Και με χάρι περισσί, πολυτρίχια και κισοσί, γυρνώ στα νερά της σκύδου, τη στολίζουν και την κρύβουν.

*

Ο τσοπάνος σταματά φιλικά την χαιρετά, και στον ίσκιό εκεί κοντά της ξεκουράζεται ο διαβάτης.

*

Και του δίνει αυτή νερό, κρυσταλλένιο, δροσερό, κι' ο διαβάτης εύλογεί τη φιλόξενη πηγή.

*

Ι. ΠΟΛΕΜΗΣ

Κρεμοντάρταρο

α ἡ Ἑρσιγλία τὰ

Τὰ γτέρτια τοῦ Κιρκόρ

ГЛУКОФІДІНА

.....

Τὰ φτερά

— Αυτό, είπε ὁ κύριος Τραπεζάκης, εἶνε
ἡ πρώτη σου φροντίδα!

Ερωτικό
Τραυματικό βώτιο

ος και ελλεικρινής: νά σας ζη-
ώσ συντροφο της ζωής του
τους δικούς σας. Μην απελπι-
λοιπόν.
«Τό κορίτσι τῷ
νεύσαν μου—Τάνκ»

Περισσότερο σταθεροί !

γαπᾶτε ἓναν ποῦ θέλει νὰ σᾶς ἐξευτελίῃ; Καὶ ὅμως, γι' αὐτόν,

• Η χαριτωμένη της Πικεζάντου, καρ-
• βράδυ της έκλονης της Μίς Γαλλ-
• τροπή δὲν τὴν ἐξέλεξε. χαστούκισα

Ἡ γοητεία

[illegible]

ΤΑ ΑΠΡΟΟΡΤΑ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΣΤΕΙΩΝ

Η χαριτωμένη Μις Μπεζανσόν παρηγοριέται από μια φίλη της το βράδυ της έκδοσης της Μις Γαλλίας. Έξω φρονούν γιατί η επιτροπή δεν την εξέλεξε. Χαστούκισε την αντίπαλό της και ύστερα άρρώστησε από νευρική κρίση και λιποθύμησε.

Δεν πρέπει να είστε άπιστοι. Μπορεί να της συμβαίνει κάτι, μπορεί να μη της δίνουν τα γραμμάτια σας. 'Αλλ' ας υποθέσουμε ακόμα ότι της βόηκαν ένα γαμπρό. Τι πρέπει να γίνει; 'Εδώ άνθρωποι σκοτώνονται, χάνονται, πεθαίνουν και όλα με τον καιρό λησμονούνται. Σας εύχομαι να μη συμβαίνει τίποτα, αλλά αν συμβαίνει σφίξτε την καρδιά σας, κυττάξτε το καθήκον σας και όταν επιστρέψετε με το καλό, αποφασίζετε μόνοι σας!

«Ερωτουμενόν Ερωτάν Ν. Π. ΕΑΑ»: Γιατί προχωράτε τόσο πολύ και δεν παραδέχεστε τη φιλία; «Η, μπορεί να έχω μεγάλη μοναξιά στη ζωή της και θέλω να βοηθώ κοντά σας μια συντροφιά. 'Επειτα, μην ξεχνάτε ότι κι αυτή θα έχω επίγνωση της διαφοράς της ηλικίας μεταξύ σας, και ίσως θεωρεί τη γνωριμία σας κάτι το εύχρηστο, αλλά και το εφήμερο. Κι' άλλης μιά άποψη: συνήθως οι κοπέλλες σ' αυτή την ηλικία σκέπτονται για το γάμο. Αυτό φαίνεται δεν θα της το είπατε ποτέ.

Ε. Μ. 'Ηράκλειον: Συμφωνώ απόλυτως μαζί σας. Όλοι οι σπουδαστές σας είναι καθαροί και ανεπηρεαστοί. Είμαι της γνώμης ότι δεν θα πρέπει να δώσετε συνέχεια, ούτε να άσασκοιχτείτε τη σχέση σας περισσότερο. Καλλιεργήστε τα ευγενικά σας αίσθηματά κάπου άλλο με όλο το ενδιαφέρον και τη ζεστασία της ψυχής σας.

«Έσαν άναγνώστην της «Σάντα Λουσία»: Ευχαριστώ γίνεται όταν πληρωθεί ή αξία έδω, γιατί εκεί δεν υπάρχει αντιπρόσωπος. Γράφτε τους, λοιπόν, αν μπορούν να στείλουν. «Ερωτοχτυπημένον

νέον»: 'Ασφαλώς θα έχω τους λόγους της, γι' αυτό όταν βρεθίτε μαζί, καλό θα είναι να τη ρωτήσετε, γιατί μπορεί να γίνει και καμιά παρεξήγηση και να της κάνατε κακό.

«Απονην καρδιάν στον έρωτα»: Έχετε καρδιά, που όμως θ' άρχισαν να χτυπά όταν θ' άποφασίσετε να καθορίσετε τη συντροφιά της ζωής σας. Να είστε ευχαριστημένοι που σας συμβαίνει αυτό και όχι το αντίθετο.

Χρηστέ. Παναγ.: Σας στέλνω ταχυδρομικά.

«Δυστυχισμένην μικροδύλα»: Οι γονείς σας διαλέξαν ένα νέο, και θα έλασαν βέβαια τις πληροφορίες που χρειάζονταν και σας άρραβώνισαν. 'Επομένως, πρέπει να έχετε έμπιστοσύνη και στους γονείς σας και στο νέο που έχετε γίνει η μοναδική του σκέψης. Δεν πρέπει, λοιπόν, να παρασύρεστε από άδελφικές γοητείες νέων, που άλλο σκοπό δεν έχουν παρά να έπωφεληθούν μιας άδύνατης, στιγμής για να παίξουν μαζί σας. Φανήτε πιο σοβαρή και κάνετε ύπομονη.

«Πίπη», Σιδερόκαστρον: Είναι το περιστατικό του παιδιού που σας βάνει σε σκέψεις οι φίλες για τη διαγωγή της; Αν δεν έχετε σχέσεις μαζί της, καταλαβαίνω ότι το πράγμα θα τελειώνει με την εμφάνισή του παιδιού. Συμβαίνει όμως το εναντίον κι' έπομένως πρέπει να σπεύσετε να τοιμοποιήσετε τις σχέσεις σας για να μην εκθέσετε περισσότερο τη μητέρα του παιδιού σας.

Στρατιώτην Μάσκαν: 'Εγκρίνω όσα μου γράφετε. Έχετε μεγάλη επίγνωση των πραγμάτων. Σας συγχαίρω.

«Σκλάβαν ένόον», Ένταυθα: Ευχαριστώ για τα ευγενικά σας λόγια. Δεν το βρίσκω καθόλου σωστό να γίνεται το κλωθοσκούφι εκείνου και του φίλου του. Δε σέβονται καν την αξιοπρέπεια σας. Τέτοιοι άνθρωποι δεν άγαπούν, αλλά παίζουν, έπομένως δεν αξίζει να ποιά κανείς γι' αυτούς. Ούτε και να τους σκέπτεται. Ξεχάστε τον. Σας έπιβάλλεται.

Στρατιώτην Δ. Κ. — Ε. Κ. Ε. Ο. Π.: Μην συγχέετε το ενδιαφέρον και τη φιλία που δημιουργήθηκε, με την άγάπη, τον έρωτα. Όχι. Κρατήστε τη φιλία της, τον ευγενικό σκοπό της αλληλογραφίας σας και όταν γυρίσετε με το καλό και την γνωριμία προσωπικώς, τότε άφήστε την καρδιά σας να μιλήσει και κάνει την συντροφιά της ζωής σας. 'Αν όμως βρήτε ότι δεν είναι η κατάλληλη για σύζυγο, τότε μείνετε απλώς φίλος της.

«Αθηνάϊαν — Σ»: Καταλαβαίνω ότι μέσα σας μ' όλο τον άρραβώνα, θετικό αίσθημα δεν έφύλατται. Σκέπτεστε το γάμο. Είστε βέβαια ότι ο βιομήχανος τον σκέπτεται κι' αυτός; 'Αν ναι, μελετήστε το χαρακτήρα του, τα έλλωτάματά του, και αν δεν ζημιώνουν την ελπίδα σας, αν δεν παντρεύτη. Στον άλλο στείλτε ένα γράμμα επεξηγηματικό, ότι προτιμάτε να κάνετε αυτό, έπειδή τον άγαπούσατε και δεν θέλατε να τον κάνετε δυστυχή.

«Γιούλην»: Έχετε δίκιο. Με αλληλογραφία γάμος δεν γίνεται. Ούτε έκενιν γνωρίζε τον άντρα που θέλει να πάρει, ούτε κι' έσεις τη συντροφιά μιας δολοφονικής ζωής. Συμφωνώ, λοιπόν, το καλό καιρό, κάποιος από τους δυο σας να πάρει άδεια και να συναντηθεί, κι' έπειτα να γνωρισθεί και οικογενειακώς και τότε, με την ελπίδα των γονέων και την ευλογία του Θεού, να παρθεί.

«Συντρίμμιαν της άγίας και καλό παιδί. 'Επομένως, η μόνη λύση είναι να φερθείτε ευγενικά και τίμια στον άδελφό της, που άγαπά τόσο πολύ την άδελφή του. Πείτε του, ότι έξετιμήσατε την οικογένειά του και ότι η μόνη σας έπιθυμία είναι να γίνει άδελφός. Είστε όμως οικονομικώς και οικογενειακώς ανεξάρτητες να του πείτε: Αυτός θα έκτιμήσει τη φιλία σας και θα δεχθεί.

«Νταμέ», Σπαθίον 22+25: Ευχαριστώ δά σας έδιναν τη

ΚΟΠΤΙΚΗ ΡΑΠΤΙΚΗ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

GUERRE LAVIGNE

DAYDOY FILS

ECOLE PIGIER

ΤΗΛΕΦ. 33.398

Αν. Καραγιάννη

ΑΘΗΝΑΙ: ΝΙΚΗΣ 54

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 60

ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΕΡΨΙΦΕΑΣ

ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ ΡΙΖΙΚΗ

Ταχεία, ανώδυνη και χωρίς οδυμώδη Θεραπευτική, κρεατοεληνά, άκμης λιπαρού και ξηρού δέρματος, πτώσεως κόμης, πανδύσε κτλ. Ειδικός ΓΙΟΕΛ Βολαωρότου 12, Τηλ. 33.039.

Η πρώτη έπίσκεψις ΔΩΡΕΑΝ.

Μονομέ: ARIZONA

διευθυνό του, άν την είχα. Όπως έλέπετε, όλοι γράφουν άνωίωνα. 'Αρκεσθήτε, λοιπόν, στις έλλιπείς και στις υποθέσεις. Μ' άρέσει όμως η συζητήσι σας και ευχαρίστως θα άπαντώ άν μου τα γράψετε λιγάκι πιο στρονγγυλά, με πιο μεγάλα γράμματα.

«Στρω. Μπουσίον 612 Τ.»: Χοαίζετε περισσότερο θάρος για να έπιτύχει κανείς αυτό που θέλει. Μην είστε, λοιπόν, διστακτικός.

Δυσπινθροβόλα ματία. Κοζάνη: Έάν ο νέος αυτός πραγματικά σας άγαπά, δεν θα έπρεπε να έξαρτά την άγάπη του, και το γάμο σας από τα ραντεβού που έπιμένει να σας ζητά, αλλά από τη φρόνιμη στάση που κρατάτε. 'Επομένως άν έχω καλό σκοπό θα άφειλε, άφού έμαθε ότι σας έμποδίζουν τ' άδελφία σας, να πάει να τα βρή και να σας έζητήσει, και όχι να σας έκείσει και να σας φοβερίσει.

«Σενιόριτα Σ.»: Κάνετε πολύ καλά που διώξατε από κοντά σας τον Ταρκάν γιατί δεν φάνηκε καθόλου «έν τάξει» μαζί σας. Ούτε να του έναγκαλιόσθε. Γράψτε μου τη συνέχεια.

«Μιά δυστυχισμένη». Πάτορας: Δεν πρέπει να άπελπίσετε, γιατί πολύ γρήγορα θα γίνει καλά. Προσέξτε όμως να είστε πειθαρχηκή σ' όσα σας λένε οι γονείς και προσπαθήστε να τον θεωρήτε, προς το παρόν, σαν ένα καλό φίλο. Τίποτα περισσότερο. Δεν επιτρέπεται τώρα στην κατάσταση που είστε να άσασκοιχτείτε το μυαλό σας με έννοιες και την ψυχή σας με στενοχώριες. Θάρρη όμως η στιγμή που θα χαρήτε τη ζωή, όπως την ποθείτε.

«Ερωτευμένο Κρητικό πολυλο — Μ. Ε. 4»: Μέσω του Γραμματικοελάτιου είναι έντελως άδύνατο. 'Αλλά δεν βλέπω το λόγο να έπιμένετε άφού δεν σας άρέσει. Υπάρχουν τόσα πολλά.

«Κρεκα»

Τώρα τον χειμώνα...

● Κάθε γυναίκα πρέπει να έξέρη ότι με το πολύ κρύο η έπίδερμς του προσώπου μαραινεται, σκάει, λειηνιάζει, ενώ η πούδρα άρχίζει να μην στρώνει σχηματίζοντας λέπια.

● Όλες αυτές η άνεπιθύμητες συνέπειες άποφεύγονται με την χρήση της προφυλακτικής και μαλακτικής κρέμας προσώπου Λαονίνης ΜΕΛΠΑΝ, πριν το πρόσωπο εκτεθεί στο κρύο.

● Έξ άλλου η κάθε δραστική χρήση της Λαονίνης ΜΕΛΠΑΝ διατηρεί το πρόσωπο άπαλό όσον βελούδο και πρό παντός νεανικό.

● Ζητείτε έμπάνω την μάρκα ΜΕΛΠΑΝ και άποφύγετε τας άπομιμήσεις της που έχουν άμφόβολο αποτέλεσμα.

λά κορίτσια που θα το είχαν κάνει, να τις έζητήσει ένας νέος σαν και σας. Μην έπιμένετε, λοιπόν, τόσο πολύ.

Μιά χαρούμενη καρδιά που γιά μι άστία γι' η μαράθη κε: Αυτό δεν θα μπορούσε ποτέ να της το δώσετε να το καταλάβει, έπομένως μην κουράζεστε και μην υποφέρετε άδικα. Στρέψτε την προσοχή σας κάπου άλλο.

Χωροφ. Γουόδαν: Το μόνο μέσον για να την κάνετε να ησυχάσει είναι να γράψετε στους γονείς της και να τη ζητήσετε για γυναικα σας.

«Έναν Άλήτην — Μέγαρον»: Είσαθε 25 έτών, οικονομικώς ανεξάρτητος, με δουλειά, με μαγαζί κλπ. Δεν έχετε παρά να διαλέξετε και να πάρете. 'Αφού την άγαπάτε και σας άγαπά, τί διστάζετε;

«Πρωτόν Ερωτάν Λ. Σ. Τ. Σ. 202. Λακεδαίμονες»: Η συμβουλή μου είναι να γυρίσετε στον τόπο σας και να μείνετε στην αλήθεια. Δεν επιτρέπεται άφού σας συνδεί μια τέτοια άνάπη να το έτε φέμετα.

«Τρελά Έρωτευμένο». Θεορίκη: 'Επιμένετε να δεχθεί την άγάπη σας. Τι κάνετε γι' αυτήν; Τίποτα. Κι' όταν μάθετε ότι έγινε κάποια παρεξήγηση είχατε μίπως το θάρρος να γυρίσετε στην μητέρα της να δικαιωθεί; Όχι. Τότε: Πού είναι η άγάπη σας; Στενοχώριες, μη πόνι: Όχι, άγαπήσει 'μου, μη καταστρέψετε τη ζωή σας. 'Αν έχετε κάποιο καλό σκοπό, σπεύστε να τον πείτε στη μητέρα της.

Γ. Σ. Φ.: 'Απαντώ για να σας πω ότι ούτε τη Μαρία Π. τη δική σας γνωρίζω, ούτε τη Μαρία Π. του τεύχους 520. Όλοι οι άναγνώστες μας γράφουν άνωίωνα, με ψευδώνυμα. 'Αλλά και άν έρωμα τις διευθύνσεις δεν μας επιτρέπεται να τις γνωστοποιήσουμε. Αυγάκια πολύ που δεν μπορώ να σας άναρτήσω.

«Μπουμπούκι ήρίν άνοση μαράθη κε»: Και βέβαια πρέπει να του πείτε την κληρονομία των γονιών σας και στο σπίτι σας. Η Άθηνά θα σας τα έξεοκαλλίσει και θα τραβάτε τα μαλλιά σας. Πάρετε κορίτσι από το χωριό σας για να ζήσετε εύτυχισμένως.

Μελαχροινόνη Μ. Φ. 1: Δίσιό σας Κ. Μ. Μ. Αρ. 3: Δεν είναι άναγκη ούτε να τραβήξετε, ούτε να αυτοκτονήσετε. Να ήταν ένα πράγμα εύκολο και μην μπορούσατε να το έπιτύχετε τότε έδικαιολογείτο η αυτοκτονία. Δέν Πάντως ζητάτε τ' άδύνατο. Δεν μπορώ να σας γράψω έδώ πιο πολλά. Στείλτε μου τη διευθυνσί σας.

«Κρυσταλλίνη Φωνή». Σας γράφω ιδιαίτερος.

«Πονεμένην για πάντα» Κ. Β. Ε.: Ούτε να αυτοκτονήσετε, ούτε να γίνεται καλογρησία! Είστε νέα, νόστιμη και με καλό χαρακτήρα. Μην άκούτε τί σας λένε οι άλλοι και σας έπηρεάζουν. Κάνετε ύπομονη, να περάσουν μερικά χρόνια. Στό μεταξύ δά βρεθή ο άνδρας της τύχης σας.

«Έναν κουρσάρο των Α.Ο.Κ.»: Οι συλλογισμοί σας είναι όρθοι και σας συμβουλεύω να τους γράψετε στην άγαπημένη σας, χωρίς να παραλείψετε να της πείτε ότι παρ' όλα αυτά δεν παύετε την άγάπη. Γράψτε της και έπιτήστε της τη γνώμη της.

«Ε. Γ. Π.»: Με τη στάση σας και με τους τρόπους σας σπαράχνετε τη γυναίκα σας στην καταστροφή. Μπορεί να έχω έπιπόλαιους τρόπους και φερσίματα. Μην ξεχνάτε όμως ότι είναι η μητέρα των τριών παιδιών σας και της Οί φέλετε άγάπη και σεβασμό. Καλό σας τρόπο, οι γλυκές κουβέντες σας, οι πατρικές συμβουλές σας θα την κάνουν να σας προεξή, όχι όμως το έβλο. ούτε η ζήλεια και οι ύποψεις.

«Ο. Γ. Θ. Κ. Θ. α. μ. έ. ν. α. τ. ο. φ. ο. λ. λ. α.»: Σας παρακαλώ να διαβάσετε την άπάντησή μου έδωρα, άνωτέρω στην «Καθάλα — Γ. Θ. Κ.».

Οι διαφορές έπιστημονικές θεωρίες

ΚΑΤΑ τις νεώτερες έπιστημονικές αντίληψεις, το ήλιακό μας σύστημα δεν είναι το μοναδικό στο 'Απειρον, ούτε κι' η Γη είναι ο μόνος κατοικημένος κόσμος.

Η έρευνα των ούρανίων σωμάτων άρχισε πρό 6.000 έτών. Πρώτοι οι αρχαίοι Βαβυλώνιοι μελέτησαν τις κινήσεις των άστρον κι' έπένοησαν την άστρολογία. Στους έπομένους αιώνες, οι άνθρωποι άνεκάλυσαν σιγά - σιγά τα μυστικά του 'Απειρου. Έμενε ώστόσο άλυτο ένα πρόβλημα βασικό: πως δημιουργήθηκε το πλανητικό μας σύστημα.

Απ' το 1920 ως το 1930, είχε επικρατήσει η θεωρία ότι η δημιουργία του άφείλετο... σε δυστυχία της τροχαίας κινήσεως! Πράγματι, τα άστρα κινούνται στο 'Απειρον με ήλιγγιαιδες ταχύτητες (μας φαίνονται όμως ακίνητα, γιατί βρίσκονται σε τεράστιες άποστάσεις). Κατά τη θεωρία λοιπόν που προαναφέραμε, ο 'Ηλιος έτυχε κάποτε να πλησίαση πολύ σε μια άλλη τεραστία σφαίρα από διάπυση ύλη, όμοια μ' αυτόν. Το αποτέλεσμα ήταν να δημιουργηθούν απ' τις δυο μάζες της άμοιβαίας έλξεως ήλιγγιαιδες παλίρροιες και ν' άποσπασθούν απ' τον 'Ηλιο μεγάλα κομμάτια ύλης διαπυρωμένης, απ' τα όποια σχηματίσθηκαν η Γη κι' οι άλλοι πλανήτες.

Αλλά ο μαθηματικός έλεγχος της θεωρίας αυτής την άπέδειξε άδόσιμη. Γιατί σε τέτοια περίπτωση, η ύλη πρ' θ' άπασπάτο απ' τον 'Ηλιο, θα έναυαφε κατόπιν στην έπιφάνειά του, ή θ' άπομακρυνόταν και θα χανόταν στο 'Απειρο.

Οι άστρονόμοι παραδέχθηκαν έπειτα ότι ο 'Ηλιος είχε άλλοτε ένα σύντροφο, που ίδιου περίπου μεγέθους (είνε γνωστά πολλά τέτοια διδυμα άστρα). Κάποιο λοιπόν περιπλανώμενο ούράνιο σώμα έπρεσε σχεδόν πάνω στο σύντροφο του 'Ηλιου και τον παρέσυρε μαζί του στο ταξείδι του στο 'Απειρον. Πίσω τους όμως έμειναν μάζες διαπυρωμένης ύλης, λειψάνα της συγκρούσεως, που σχημάτισαν τους πλανήτες γύρω απ' τον 'Ηλιο.

Η θεωρία αυτή συμφωνούσε με τα μαθηματικά δεδομένα. 'Αλλά, έφόσον τα άστρα χωρίζονται μεταξύ τους με τεράστιες άποστάσεις, οι πιθανότητες να συγκρουσθούν δυο απ' αυτά, είναι άπειροελάχιστες. Μπορούμε δηλαδή να πούμε ότι είναι τόσο μικρές, όσο το να συγκρουσθούν στους δρόμους της Ν. 'Υόρκης δυο αυτοκίνητα, όδηγώμενα από δυο ανθρώπους με το ίδιο άνοστημα, την ίδια ήλικία, το ίδιο όνομαστημόριο, το ίδιο χρώμα μαλλιών και ματιών, την ίδια οίκογενειακή κατάσταση και την ίδια καταγωγή... Συνεπώς, δεν έπρεπε να υπάρχει στο 'Απειρον, παρ'ά μόνο το δικό μας πλανητικό σύστημα, ή το πολύ ένα - δυο άλλα ακόμη, γιατί δεν μπορεί νάσαι περισσότερα τα άστρα που έτυχε να συγκρουσθούν.

Μελετώντας όμως τις άνωμαλίες της κινήσεως πολλών άστρον, οι άστρονόμοι βεβαιώθηκαν ότι όλ' αυτά είχαν τα πλανητικά τους συστήματα, όπως κι' ο 'Ηλιος. Το συμπέρασμα ήταν να παραμεριστεί κι' η δεύτερη θεωρία για τη δημιουργία των πλανητών και ν' άναζητήσουν οι έπιστήμονες κάποιον άλλον.

Στα χρόνια του πολέμου, οι άστρονόμοι όλου του κόσμου συνέχισαν τις έρευνές τους και μετέδιδαν ο ένας στον άλλον τα άποτελέσματά τους — έντελως έλευθερα, γιατί εύτυχώς δεν είχαν κανένα στρατιωτικό ενδιαφέρον. Απ' τη συνεργασία λοιπόν Γάλλων, Γερμανών, Άγγλων, Άμερικανών, κλπ., προέκυψε μια νέα θεωρία.

Σύμφωνα μ' αυτήν, ο 'Ηλιος και τα άλλα άστρα σχηματίσθηκαν απ' τη βαθμιαία συγκέντρωση και στερεοποίηση μιας λεπτής «κοσμικής σκόνης», που άπλώνεται σ' όλοκληρο το 'Απειρον. Η ίδια σκόνη σχημάτισε γύρω απ' το κάθε κεντρικό άστρο ένα περιστρεφόμενο δακτύλιο, ο όποιος έσπασε άργότερα, κι' απ' τα κομμάτια του δημιουργήθηκαν οι πλανήτες.

Συνεπώς, τα περισσότερα, άν όχι όλα τα άστρα έχουν κανένα τους πλανήτες του, που δεν μπορούμε όμως να τους διακρίνουμε, γιατί είναι σχετικώς μικροί και βρίσκονται σε τεράστιες άποστάσεις. Μ' άλλα λόγια, υπάρχουν στο 'Απειρον άμέτρητοι άλλοι κόσμοι, όμοιοι με τη Γη.

Έχουν κατοίκους όλοι αυτοί; Η βιολογία έδωσε προσάτως μια λογική απάντησι σ' αυτό το έρώτημα, έξηώντας μας πως δημιουργήθηκε η ζωή στη Γη.

Όταν ο διάπυρος πλανήτης μας άρχισε να κρυώνει και να στερεοποιείται, το υδρογόνο και το όξυγόνο που ένώθηκαν και σχημάτισαν νερό, το όποιο έπεσε σαν μια ζεματιστή βροχή. Έτσι, δημιουργήθηκαν μεγάλοι έξοτοι όκεανοί, ανάμεσα σε γυμνούς και άγονους βράχους. Οι όκεανοί αυτοί δεν ήταν άλμυροι, γιατί δεν είχαν προλάβει ακόμη να διαλύσουν άλάτι απ' τους βράχους. Περιέχαναν όμως ένα πληθός από παράξενες χημικές ουσίες, προϊόντα της έπίδρασσεως του νερού πάνω στο στερεό έδαφος. Οι ουσίες αυτές ένώθηκαν μεταξύ τους και σχημάτισαν «άμινοξέα» (που είναι τα βασικά συστατικά των ζωικών και φυτικών λευκομάτων). Το περιβάλλον ήταν πια εύνοικό για την ανάπτυξη των πρώτων άτελών ζωικών πλάσμάτων.

Πρό μνην, ένας Άμερικανός χημικός βρήκε μια σχετικώς άπλη μέθοδο σχηματισμού πολυπλοκών μορίων λευκομάτων από άμινοξέα και ζεστό νερό. Το ίδιο λοιπόν φαινόμενο συνέβη άλλοτε στους ζεστούς όκεανούς της Γης, και σχηματίσθηκαν έτσι λευκομάτα. Με την έπίδρασι των υπερϊονών ακτίνων του ήλιου και της ραδιενεργείας του έδαφους, υπέστησαν διάφορες μεταβολές. Κι' έτσι κάποτε ένα

Πως φαντάζεται Ένας Άγγλος ζωγράφος τους κατοίκους του 'Αρεως σε μια έπιθεσί τους έναντιον των κατοίκων της Γης.

απ' αυτά τα μόρια των λευκομάτων άπέκτησε την ικανότητα να άναπαράγεται. Αυτό ήταν το πρώτο ζωντανό όν.

Κατόπιν, με την εξέλιξη, δημιουργήθηκαν λίγο - λίγο τελειότερα φυτά και ζώα, και τελικά ο άνθρωπος.

Όλ' αυτά λοιπόν που έγιναν στη Γη, δεν υπάρχουν λόγος να μη συνέβησαν και στους άλλους, άε-στρητους πλανήτες, έφόσον είχαν συνθήκες θερμοκρασίας κλπ. όμοιες με της Γης.

Το συμπέρασμα είναι ότι υπάρχουν στο 'Απειρον εκατομμύρια εκατομμύρια κόσμοι, σαν το δικό μας. Φυσικά, η εξέλιξη των ζωικών όντων δεν θάνα η ίδια σε όλους. Άλλοι θα κατοικούνται μόνον άπο άγρια πλάσματα κι' άλλοι από «υπερανθρώπους», άσυγκρίτως τελειότερους από μας...

Θά διερωτηθήτε ίσως γιατί τα τόσο έξελιγμένα αυτά όντα δεν μας έπισκέφθηκαν ποτέ. 'Εδώ λοιπόν σας δίνει την απάντησι η άπλη αριθμητική. Υποθέσετε ότι οι κάτοικοι ενός τέτοιου προσάμενου κόσμου έχουν στείλει 10.000 «πλοία» για την έξερεύνησι του 'Απειρου και την αναζήτησι άλλων κατοικημένων πλανητών. Υποθέσετε ακόμη ότι κάθε τέτοιο «πλοίο» έπιτυγχάνει το άπίστευτο ρεκόρ να έξερευνά ένα πλανητικό σύστημα κάθε χρόνο. 'Αν έχουν άρχισι αυτές οι έξερευνησεις πριν από 1.000 χρόνια, πρέπει να περάσουν άλλοι 990.000 αιώνες για να έξερευνηθούν όλα τα πλανητικά συστήματα του 'Απειρου — και το δικό μας, μεταξύ των άλλων!

●●●

Ακτινοθεραπεία στους σπόρους

Αφού δυο Άμερικανοί έπιστήμονες υπέβαλαν σε ύψηλη θερμοκρασία σπόρους σιταριού, ώστε να χάσουν τελείως τη βλαστική τους ικανότητα, τους την έαδωσαν πάλι με την έπίδρασι ακτίνων Χ. Μαλιστα, οι «άναστημένοι» αυτοί σπόροι άπέδωσαν μεγαλύτερα κι' άκμαίτερα φυτά απ' τους άλλους.

79

ΕΝΑ ΔΡΑΜΑ

Χωρίς Σόρια

Συγκινητικό διήγημα

Η ζωή είναι γεμάτη από δράματα. Μερικά απ' αυτά κάνουν τόσο θόρυβο, που είναι αδύνατον να μην τα προσέξω κανείς. Άλλα ξετυλίγονται σιωπηλά και αδύρυντα. Και τις περισσότερες φορές περνάμε δίπλα τους χωρίς να τα μαυτεύουμε...

Το δράμα του Άλμπερ Βελαιν ήταν απ' αυτά. Μην περιμένετε να ακούσετε πως ο Άλμπερ Βελαιν είχε καμιά εξαιρετική θέση στην κοινωνία. Ήταν ένας άνθρωπος σαν τους άλλους. Εργαζόταν σε μια τράπεζα, κέρδιζε αρκετά χρήματα για να μπορέσει να ζήσει σκεπασμένος και να λάτρευε τη γυναίκα του τη Γιάννα.

Οι δύο σύζυγοι ήταν, λοιπόν, ευτυχισμένοι, όπως μπορεί να είναι δυο άνθρωποι, που δεν έχουν πολύ μεγάλες απαιτήσεις από τη ζωή.

Είχε αλήθεια πως συνέβαινε κάποτε να φιλονικούν. Και η άφορη ήταν πάντα η ίδια. Η Γιάννα είχε μια παιδική φίλη, τη Φρανσουά, που είχε παντρευτεί έναν πλούσιο επιχειρηματία, τον Ζακ Άστερ. Ο Άλμπερ Βελαιν δεν συμπαθούσε, λοιπόν, αυτή τη Φρανσουά, που, κάθε φορά που τύχαινε να συναντηθούν στο δρόμο, τον χαιρετούσε με μεγάλη ψυχρότητα και ίσως με κάποια αποστροφή. Κι' εύρισκε άκτανόητο πως η γυναίκα του εξακολουθούσε να έχει στενές σχέσεις μαζί της και να τρέχει διαρκώς στο σπίτι της, ενώ εκείνη δεν έρχοταν ποτέ στο δικό της.

Η Φρανσουά είχε η καλύτερη φίλη μου, έλεγε η Γιάννα στον άντρα της. Την αγαπώ και μ' αγαπάει. Είναι αλήθεια πως δε σε συμπαθεί και πολύ... Άλλωστε, μου φαίνεται πως και σύ δεν την συμπαθείς περισσότερο... Αυτό είναι, όμως, καλύτερο για όλους μας... Επειτα, μην ξεχνάς πως η Φρανσουά έχει αυτοκίνητο και κάθε τόσο με παίρνει μαζί της, για να κάνουμε έναν περίπατο στο δρόμο, με παίρνει μαζί της.

Και, φυσικά, δεν τη συμπαθώ στην έξοχή!...

Όσο για το αυτοκίνητο της δεν με συγκινεί... Το λέω γιατί δεν μπορείς να' αποκτήσεις και σύ!

Εγώ δεν πωλάω πετρία σαν τον Άστερ.

Ο κύριος Άστερ είναι πολύ καλός, έλεγε η Γιάννα. Αν ήξερες πόσο ευγενικά φέρεται μαζί μου... Μας συνοδεύει καμιά φορά στον περίπατο...

Αυτά τα επεισόδια, όμως, δεν είχαν ποτέ σοβαρές συνέπειες. Άλλωστε, ο Άλμπερ Βελαιν περιοριζόταν να εκφράζει τη δυσαρέσκεία του και δεν είχαν απαγορεύσει ποτέ στη γυναίκα του να πηγαίνει μαζί με τη Φρανσουά.

Ετσι είχε γίνει κι' εκείνο το απόγευμα. Η Γιάννα είχε πη στον άντρα της ότι θα πήγαινε περίπατο μαζί με τη φίλη της.

Ο Άλμπερ φώναζε λιγάκι, αλλά, στο τέλος, ξανάφυγε για το γραφείο του, χωρίς να πολυσκοτισθεί αν η γυναίκα του θα πήγαινε με τη Φρανσουά ή όχι.

Θα πλησίαζαν ξένη, όταν, ξαφνικά, τον κάλεσαν στο τηλέφωνο. Εκείνος που του μιλούσε ήταν ένας από τους γιατρούς του νοσοκομείου του Σαν Ρέμο.

Η γυναίκα σας, του είπε, τραυματίστηκε σε μία σύγκρουση... Το αυτοκίνητο μέσα στο οποίο οδηγούσαν έπεσε πάνω σ' ένα άλλο... Η κατάσταση της είναι πολύ σοβαρή...

Ερχομαι άμεσα...

Όταν, έπειτα από μισή ώρα έφτασε στο νοσοκομείο, δρέθηκε μπρος στη Φρανσουά, που περπατούσε με μικρά βήματα σ' ένα διάδρομο. Του έδειξε με το χέρι της μία πόρτα. Ο Άλμπερ διάβασε πάνω σ' αυτήν την επιγραφή: «Χειρουργείο».

Τους έχουν μέσα, είπε σίγα η Φρανσουά.

Ποιούς;

Τη Γιάννα και το Ζάκ... τον άντρα μου...

Τον άντρα σας;

Η Φρανσουά τον κύτταξε με συμπόνοια.

Δεν είχατε μοντεύσει, λοιπόν, τίποτε; Δυστυχισμένη Άλμπερ!... Εγώ, όμως, τα ήξερα όλα... Πολλές φορές είχα σκεφθεί να σας μιλήσω... Άλλα την τελευταία στιγμή, μετά-νοια και προσπαθούσα να σας αποφύγω... Ίσως με είχατε παρεξηγήσει, γιατί σας φερνόντουσαν πάντα τόσο ψυχρά, ενώ σεις δεν μου είχατε φταίξει σε τίποτε...

Ο Άλμπερ έφερε το χέρι στο μέτωπό του. Αγωνιζόταν να καταλάβει τί έσημαιναν αυτά τα λόγια της Φρανσουά.

Η Γιάννα ήταν με... τον κύριο Άστερ; ρώτησε.

Ναι. Όπως πάντα.

Ναι. Οι σχέσεις τους συνεχίζονται από δυο χρόνια τώρα. Αγαπιόμαστε πολύ άλλοτε με τη Γιάννα... Άλλα της έκλεισα την πόρτα μου από τη στιγμή που κατάλαβα πως μου είχε κλέψει τον άντρα μου...

Ο Άλμπερ είχε την εντύπωση πως έφευγε από τον ουρανό.

Η Γιάννα μου έλεγε πως έχοταν δυο και τρεις φορές τη βδομάδα στο σπίτι σας, ψιθύρισε και πως βγαίνατε συχνά περίπατο με το αυτοκίνητο σας...

Ενα μικρό χαμόγελο φώτισε το πρόσωπο της Φρανσουά.

Θα υπο... τον άντρα μου, απάντησε. Αυτόν έβλεπε κάθε μέρα σχεδόν και μ' αυτόν πήγαιναν περίπατο με το αυτοκίνητο...

Τώρα καταλαβαίνω, είπε ο Άλμπερ. Η Γιάννα είχε το λόγο της που μου έλεγε όλα αυτά. Αν την έβλεπα κάποτε με τον άντρα σας, δεν θα υποπτευόμουν τίποτα.

Εκείνη τη στιγμή, ένας γιατρός με λευκή μπλούζα βγήκε από την πόρτα του χειρουργείου.

Ο κύριος Βελαιν; ρώτησε, προχωρώντας προς τον Άλμπερ. Εγώ σας είχα τηλεφωνήσει... Η κυρία σας είναι εκτός κινδύνου... Επειτα γύρισε προς το μέρος της Φρανσουά.

Δεν θα μπορούσα να πω το ίδιο και για τον κύριο Άστερ, ψιθύρισε με κάποια στενοχώρια.

Η κατάσταση του είναι πολύ σοβαρή; ρώτησε η Φρανσουά.

Απελπιστική.

Μήπως...

Το ύφος του γιατρού έγινε πολύ σοβαρό.

Πρέπει να έχετε θάρρος, απάντησε. Ο κύριος Άστερ υπέκυψε στα τραύματά του...

Ο Άλμπερ Βελαιν είχαν απομακρυνθεί τώρα και κατέβηκε άρρα τις σκάλες του νοσοκομείου. Ενοίωσε μια ανάγκη να κινηθεί, να περπατήσει, για να απομακρύνει τις πένθιμες σκέψεις που βασάνιζαν το μυαλό του. Άλλα κινήσεις αναγύριζαν πάντα κι' έκαναν τα μνίγγια του να τυπούν, σαν το αίμα του να κόλλαζε μέσα στις φλέβες του. Το δυστυχισμένο το μυαλό του ήταν απροετοίμαστο για το πλήγμα που είχε δεχθεί.

Αν τουλάχιστον είχαν υποπτευθεί από πρωτότερα κάτι... Η αποκαλυψή της απιστίας της Γιάννας θα του έκανε, βέβαια, τότε μικρότερη εντύπωση. Ενώ τώρα!... Είχε μάθει την αλήθεια ξαφνικά και μ' έναν τρόπο που δεν του επέτρεπε την πιο μικρή αμφιβολία...

Λίγη ώρα αργότερα, ένα τραμ που πρόβαλε από τη γωνία ενός δρόμου τον παρέσυρε κάτω από τους τροχούς του. Κανείς δεν έμαθε ποτέ αν ο Άλμπερ Βελαιν είχε αυτοκτονήσει ή αν το σκοτισμένο μυαλό του δεν τον άφησε να προσέξει την προσέγγιση του τραμ. Ο οδηγός του οχήματος ισχυριζόταν, ωστόσο, πως είχε χαλάσει τον κόσμο, χτυπώντας την καμπίνα.

Το θύμα, είπε, έκαμε στην αρχή ένα βήμα προς τα δεξιά και νόμισε πως απομακρυνόταν. Άλλα άμεσα έπειτα πια να συγκρατήσει το όχημα...

ΠΙΕΡ ΜΑΡΤΕΝ

Αύξηθηκε Η ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ

Μία ενδιαφέρουσα και διαφωτιστική στατιστική

Ο αγών εναντίον των διαφόρων ασθενειών εντείνεται από τη μία μέρα στην άλλη. Πρόκειται, άλλωστε, για έναν αγώνα που συνεχίζεται από την εποχή του Ιπποκράτους ή, ακριβέστερα, από την πρώτη στιγμή που ο άνθρωπος εμφανίστηκε πάνω στη γη.

Αλλά, έως τον περασμένο αιώνα, δεν είχαμε κανένα σχεδόν μέσον στη διάθεσή μας για να μάθουμε ποιά ήταν τα αποτελέσματα αυτού του αγώνα. Φαίνεται πιθανόν, άλλωστε, ότι δεν ήταν σημαντικά.

Σήμερα, όμως, σ' όλες τις πολιτισμένες χώρες λειτουργούν στατιστικές υπηρεσίες, που εινε οργανωμένες μεθοδικά και παρακολουθούν με μεγάλη προσοχή τα ζητήματα των ασθενειών, της θνησιμότητας κτλ.

Επί τη βάση αυτών των στοιχείων συνετάχθη τελευταία στις Ηνωμένες Πολιτείες ο κατατρωπός πίναξ, που δείχνει πόσον σημαντική ήταν η μείωση της θνησιμότητας από τις κυριότερες ασθένειες μεταξύ του 1900 και της εποχής μας σχεδόν.

Οι ειδικοί Αμερικανοί επιστήμονες υπελόγησαν επίσης ποιά εινε η αντίστοιχη παράτασις της διαρκείας της ζωής συνεπεία της μείωσης της θνησιμότητας (τελευταία στήλη).

Ο εν λόγω πίναξ έχει ως εξής:

Ασθένειες	Αριθμός θανάτων επί 100.000 ανθρώπων		Προσέτιθέμενα έτη στη διάρκεια της ανθρώπινης ζωής
	1900	1945-1947	
Φυματίσις ...	194	40	7,1
Πνευμονία και γρίπη ...	202	52	6,5
Διάρροια, έντεριτις κλπ. ...	143	8	6,5
Διφθερίτις ...	40	1	1,8
Δυσεντερία ...	12	1	1,8
Τύφος, παράτυφος κλπ. ...	31	0,4	1,4
Νεφρίτιδες ...	80	66	1
Ίλαρα ...	12	0,6	0,6
Κοκίτις ...	12	1,3	0,5
Όστρακία ...	10	0,2	0,4
Ασθένειες έγκυμοσύνης ...	14	4,1	0,4
Πρόωρη γέννησις	33	24	0,4
Ελώδεις πυρετοί	6	0,8	0,3
Σκωληκοειδίτις	9	5,1	0,2
Σύφιλις ...	12	10	0,1
Κήλη, ασθένειες των εντέρων	12	8	0,1
Κίρρωσις του ήπατος ...	12	9	0,1
Σύνολον ...	843	231	29,2

Η τελευταία στήλη του πίνακος δείχνει ότι, μεταξύ του 1900 και της εποχής μας, η ζωή αύξηθηκε κατά τριάντα περίπου χρόνια.

Πρέπει, όμως να ληφθεί υπ' όψιν ότι η θνησιμότης από μερικές άλλες ασθένειες αύξηθηκε σημαντικά. Αυτό συμβαίνει π.χ. για τον καρκίνο και τις καρδιακές παθήσεις. Η θνησιμότης από καρκίνο ήταν το 1900 64

επί 100.000 ατόμων. Κατά το 1945, όμως, είχαν ανέλθει σε 134,5 (επί 100.000 ατόμων).

Γι' αυτό το λόγο, η παράτασις της διάρκειας της ζωής πρέπει να υπολογισθεί μόνον σε 18 χρόνια.

Βασίζόμενες στα ανωτέρω συμπεράσματα, οι ασφαλιστικές εταιρίες έτροποποίησαν σημαντικά τους υπολογισμούς των προκειμένου για τις ασφάλειες ζωής.

Κατά το 1900-1902 π.χ. η μέση διάρκεια της ζωής ενός παιδιού κατά τη γέννησή του υπολογιζόταν από τις ασφαλιστικές εταιρίες σε 49,65 χρόνια. Μεταξύ των ετών 1940-44, οι ασφαλιστικές εταιρίες άρχισαν να υπολογίζουν τη μέση διάρκεια της ζωής των νεογεννητών βρεφών σε 65,85 χρόνια και από το 1948 την ανέβασαν σε 69,9 χρόνια.

Το ίδιο έγινε και για τις μεγαλύτερες ηλικίες.

Η υπόλοιπη ζωή ενός νέου 20 ετών υπολογιζόταν π.χ. το 1902 σε 43 χρόνια. Σήμερα υπολογίζεται σε 49,95 χρόνια. Ένας άνθρωπος 40 ετών σε 28,45 χρόνια, ενώ σήμερα υπολογίζεται σε 31,90 χρόνια. Η υπόλοιπη ζωή ενός γέροντος 60 ετών υπολογιζόταν επίσης στο παρελθόν σε 14,80 χρόνια, ενώ σήμερα υπολογίζεται σε 16,15 χρόνια.

Ετσι χωρίς στον εντατικό αγώνα εναντίον των διαφόρων νόσων, χωρίς ακόμα στις ανέσεις που μπορεί να έχει σήμερα ο άνθρωπος, ασφαλώς κατορθώνει, τηρώντας φυσικά και τους απαραίτητους όρους της υγιεινής, να παρατείνει τη ζωή του. Και το αποτέλεσμα αυτό δεν εινε βέβαια εύκαταρρόνητο.

□ □

«Θα μου εινε πιστός;...»

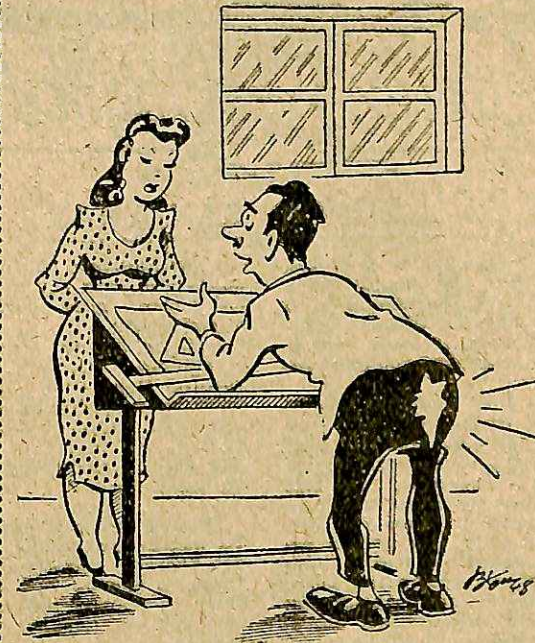
Θάπρεπε, ίσως, να χαρακτηρισθεί ως άρρωστος κι' η απιστία, όπως το μεθύσι. Γιατί, όπως οι αλκοολικοί δεν κατορθώνουν να νικήσουν το πάθος τους, έτσι υπάρχουν και άντρες που δεν μπορούν να αντισταθούν στο γυναικείο πείρασμό... Εύτυχως, τα συμπτώματα αυτής της αρρωστειας εκδηλώνονται από νωρίς, κι' έτσι μπορεί να τα διακρίνει, μια κοπέλλα στον άντρα που σκοπεύει να παντρευτεί. Καλλίτερα τότε να διαλύσει τον άρραβόνα τους, γιατί πρόκειται για... νόσο άθεραπευτη!

Για τη διάγνωσή της, θα την βοηθήσουν οι παρακάτω ερωτήσεις:

1) Ο άντρας που διαλέξατε να βάλλει τα ραντεβού σας, για να πάη μ' άλλα κορίτσια; 2) Σας λέει ψέμματα; 3) Καυχείται για τις προηγούμενες φιλενάδες του; 4) Περιφανεύεται πως τον συμπαθούν τα κορίτσια; 5) Κυττάζει διαρκώς τις γυναίκες, στο δρόμο ή στα κέντρα; 6) Φλερτάρει με μερβιτόρες, ταμίες, κλπ., ενώ βρίσκεται μαζί σας; 7) Φλερτάρει με τις φιλενάδες σας; 8) Αφού σας συνοδεύει ως το σπίτι σας, μετά το ραντεβού σας, πηγαίνει να διασκεδάσει μόνος του; 9) Σας λέει πως έχει θερμή ιδιοσυγκρασία; 10) Ο' απασχολούσατε αν μαθαίνατε ότι τον είδαν με μίαν ελκυστική φιλενάδα σας;

Για την απάντησή «ναί» στις ερωτήσεις 1 και 2 γράφετε τον αριθμό 20, για δε τις υπόλοιπες γράφετε 10. Για την απάντησή «όχι» σ' όλες τις ερωτήσεις, γράφετε 0. Αν απαντήστε «κάποτε» στις ερωτήσεις 1 και 2, γράφετε 10, στις δε υπόλοιπες γράφετε 5.

Τέλος, προσθέτετε όλους τους αριθμούς που γράψατε. Αν το άθροισμα αυτός δεν θα σας εινε πιστός. Οσο μικρότερο εινε το άθροισμα, τόσο το καλλίτερο. Προσοχή όμως, αν βρήτε 0! Ο άντρας αυτός δεν μπορεί να'νε φυσιολογικός...

Μη με κυττάτε, σας παρακαλώ, μαμαξέλ, όταν εργάζομαι, γιατί παθαίνω... τράκι!... (Του Β. Χριστοδούλου)

Ο γιατρός μου επέμενε να έρθω στο ξενοδοχείο σας.

Ναι, την κουζίνα μας; Ναι, πρέπει, λέει, να χάσω τουλάχιστον 20 κιλά!...

Μου σπάσανε τα φρένα, μαμάκα!...

Ὁ βασιλεὺς τὴν εἶχε παντοσευτὴν λίγο πρὶν προσ-
βληθῇ ἀπ' τὴν τρομερὴ ἀρ-
ρώστεια. Τὴν ἀγαποῦσε μὲ
πάθος καὶ πόνεσε πολὺ ὅ-

ὡρισέν γιὰ πάντα. Ἐνῶ
 όμως δὲν μποροῦσα νὰ ῥή-
 σω μακριὰ του. Κόυφθηκα
 στὴ ζούγκλα κι' ὅταν νύχ-
 τῳσε ἀρχισα νὰ σκάβω τὸ
 χῶμα γιὰ νὰ εἰσαβῶ τὸν
 πολυαγαπημένο μου ἄντρα.
 Τὴν ἡμέρα ξεσποῦνύρισα στὴ
 ζούγκλα. Οἱ θεοὶ με προο-
 στάτεισαν καὶ τὰ θῆρια δὲν
 με πείραζαν. Τρεφόμευσα
 μὲ φρούτα, ρίζες καὶ αὐγὰ.
 Μόλις ὁ ἥλιος ἔφευγε γιὰ
 νὰ φωτίσῃ τὴν ἄλλη ὕψι

Υστερα από έκαστον-
τες χρόνια, ο χρόνος έφερε
στο φώς το αγαλμα του λε-
πρού βασιλιᾶ, καθὼς και
το υπόγειο παλάτι, που εί-
χε γίνει, ὄχι μόνο δικός
του τάφος, ἀλλὰ και τῆς
ἀγαπημένης του Χάρι - Τίνι.
Μ. ΝΤΕ ΛΟΥΑΝΖ

Ὁ τέλειος

ΞΕΣΤΕΡΙΚΟΥ: Έτρεσια 115,000
 " Εξάνθνος 60,000
 " Τρίλινος 30,000
 ΞΕΣΤΕΡΙΚΟΥ: Έτρεσια £ 6 \$ 24
 " Εξάνθνος £ 3 \$ 12
 " Τρίλινος £ 1 1/2 \$ 6
 *Ενδάρματα εσωτερικά δια ταχυδρομικής
 επιταγής και εξωτερικού δια τραπεζικής ται-
 αύτης προς τόν κ. Ι. Γ. Παπαγεωργίου.

Παράξενο διήγημα

μας κι' ὁ ἕνας ἀπὸ μᾶς ἔπρεπε νὰ πη-
δῇ. Μὰ τί πάω νὰ πῶ;... Ὁ Θεὸς ἂν
μὲ συγχωρήσῃ!

— Πῃν ἐκπλαττεῖσθε, κοῖτα μου. Γαίαν
 ἄν σὰς κύτταζα, δὲν θὰ κατῶρθωνα πο-
 τὲ νὰ περάσω. Ἡ ὁμορφιά σας θὰ μὲ
 καθήλωνε ἐμπρὸς σας!

Τί πρέπει να γνωρίζετε...

Χρησιμοποιήστε το μαγειρικό αλάτι διαλυμένο σε νερό
όταν έχετε έρεθισμό στο λάρυγγα.

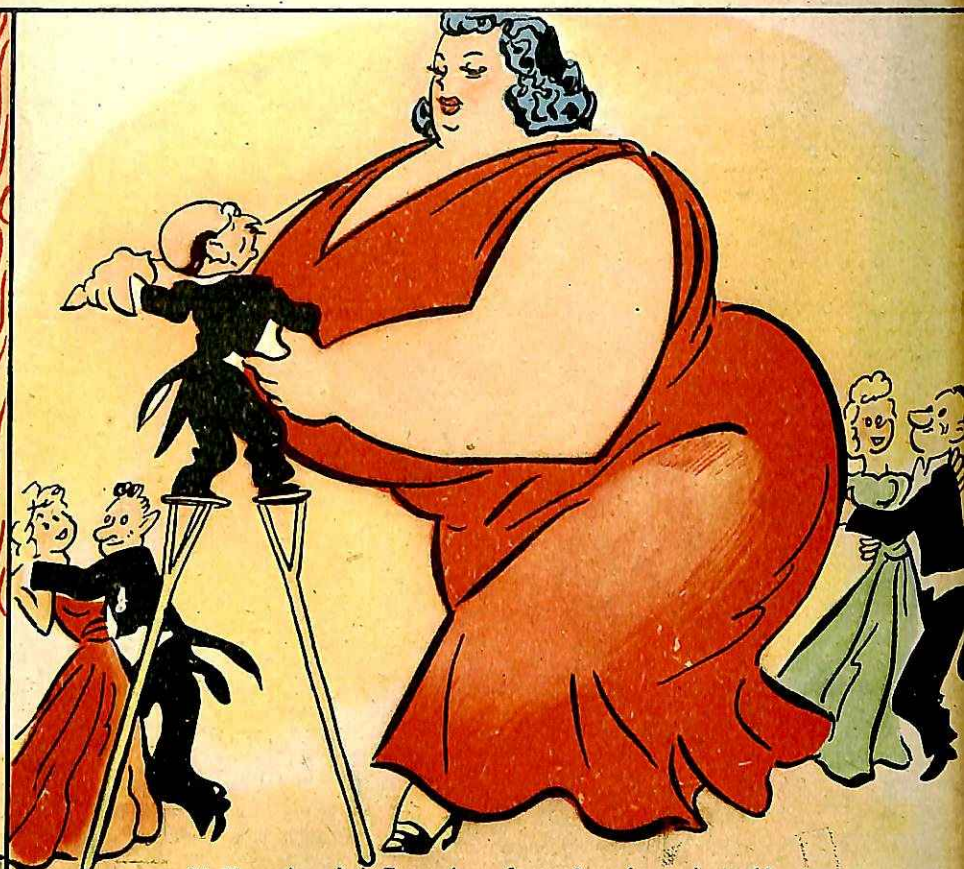
ΞΕΣΤΕΡΙΚΟΥ: Έτρεσία 115,000
 " Εξάνθνος 60,000
 " Τρίλινος 30,000
 ΞΕΣΤΕΡΙΚΟΥ: Έτρεσία £ 6 \$ 24
 " Εξάνθνος £ 3 \$ 12
 " Τρίλινος £ 15 \$ 6
 *Ενδάρματα εσωτερικά διὰ ταχυδρομικῆς
 επιταγῆς καὶ ἐξωτερικὰ διὰ τραπεζικῆς ται-
 αῦτης πρὸς τὸν κ. Ι. Γ. Παπαγεωργίου.

— Μὴν ἐκπλήττεσθε, κυρία μου. Γιατί
ἀν σὰς κύτταζα, δὲν θὰ κατῶρθωνα πο-
τὲ νὰ περάσω. Ἡ ὁμορφιά σας θὰ μὲ

Χρησιμοποιήστε το μαγειρικό αλάτι διαλυμένο σε νερό όταν έχετε έρεθισμό στο λάρυγγα.

— 'Ισόγειον!...

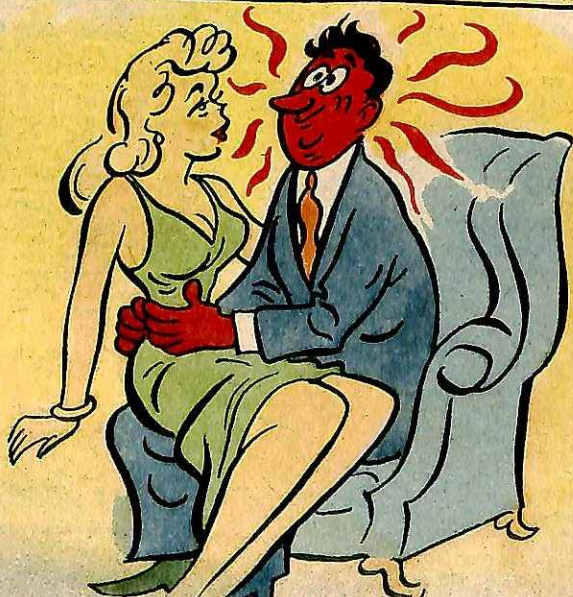
'Η Χοντρή καὶ ὁ Ζαχαρίας εἶνε καλεσμένοι σὲ χορό!...

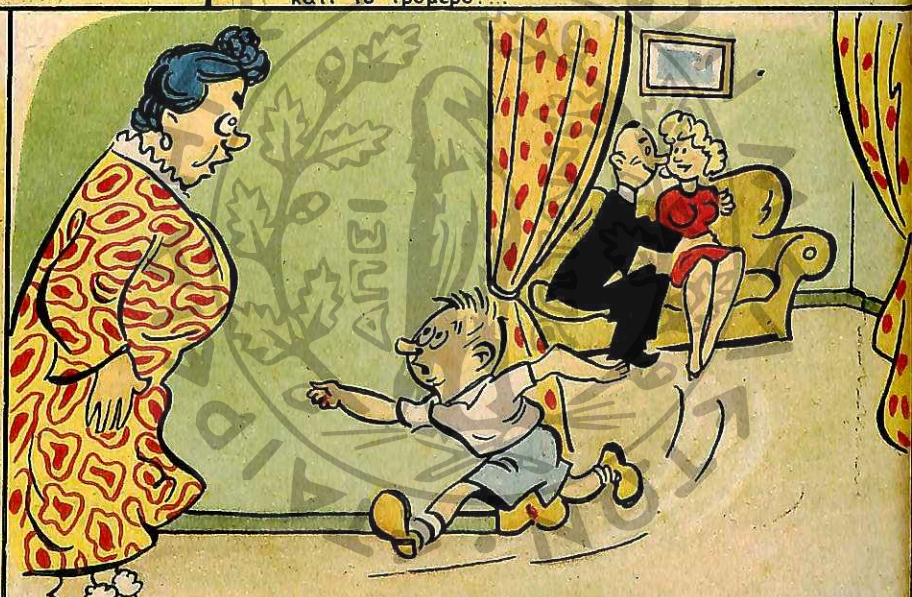
ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΩΝ ΔΙΑΡΡΗΚΤΩΝ

— Στὸ τμήμα τῶν παχιούτσικων, κύριε, μὲ συνέβη κάτι τὸ τρομερό!...

ΑΝΑΨΕ!
Μὲ τί πάθατε, κύριε προϊστάμενε.

— Καλέ μαμά, αὐτὸς ὁ κύριος δλο δαγκώνει τὴ Μαρτίτσα μας!...